Nová budova centrály HSBC, Londýn, Canary Wharf

Finanční skupina HSBC

patří s více než 9700 pobočkami v 77 zemích a teritoriích, 110 milióny klienty a 260 tisíci zaměstnanci k největším a kapitálově nejsilnějším finančním a bankovním institucím na světě. HSBC Bank plc Vám nabízí své služby prostřednictvím svých poboček v Praze a Bratislavě.

HSBC
The world's local bank

Vydala HSBC Bank plc – pobočka Praha

I. ČLTK REVUE

ECM Prague Open:
Totální nasazení

Interview:
Vladislav Šavrda

Pardubice patřily
dorostencům I. ČLTK

V.I.P. turnaj vyhrál Václav Klaus

DJ Lucaso:
Ďábel v podkolenkách

02/2007
www.cltk.cz

I. ČESKÝ LAWN–TENNIS KLUB PRAHA

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

AGROFERT

HSBC

ECM partner sportu

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

Fecona

SKANSKA

SAFINA

CHEMOPROJEKT

SUBTERRA

ČPP Vienna Insurance Group

ČESKÁ PODNIKATELSKÁ POJIŠŤOVNA, A. S.

TECNIFIBRE

Pilsner Urquell

MAXIMA POJIŠŤOVNA, a. s.

PROKENNEX

OHL ŽS

JAKOBE AUTODOPRAVA

REAL TISK

Vážení kluboví kolegové,

velmi mne těší, že mohu už několikátou sezonu sledovat nárůst členské základny I. ČLTK Praha. Věřím, že k němu velkou měrou přispívá příjemné prostředí v klubu, které se snažíme neustále vylepšovat, ale snad i vlídné zacházení a nová forma informací o dění v klubu – I. ČLTK REVUE.

Tento trend je potěšující nejen pro mne, ale jistě i pro řadu z vás. Vzhledem k našemu členství mezi stoletými kluby, v Centenary Tennis Clubs, mnohým závidíme početnou členskou základnu a rádi bychom je v tomto směru dohnali. Naše touha »rozmnožit se« koresponduje i se snahou získat území za Negrelliho viaduktem, kde bychom rádi vybudovali další kurty i zázemí, které by mohlo být využitelné i při plánovaných olympijských hrách v Praze. Především ale v souvislosti s rozšířením členské základny doufám v harmonickou symbiozu skalních členů s nově příchozími a věřím, že budeme na Štvanici všichni spokojeni.

František Stejskal,
prezident I. ČLTK Praha

Jak jste strávili léto na Štvanici?

Martin Zenkl: „Pracovně, u bazénu jsem byl snad jenom jednou. Kupodivu to tady celé léto žilo a lidi chodili, hlavně k tomu bazénu. Což se mě bohužel netýkalo...“

Miroslav Fialka: „Příjemně. Chodil jsem hrát poměrně často a byl jsem spokojen, i s Pepíčkem Prokešem na recepci - jenom by nám občas mohl dát klíče ob tři skříňky a ne vedle sebe. *(usmívá se)* Ale bohužel jsem měl nucenou pauzu kvůli borelióze.“

Jozef Prokeš: „Krásně, podle prezidenta klubu pana Stejskala jsem tady na ostrově a tím pádem prý na permanentní dovolené. *(směje se)* Samozřejmě jsem měl léto pracovní, ale je to mnohem příjemnější než v zimě. Bylo tu živo a spousta pěkných bab u bazénu...“

Daniel Vaněk: „Léto jsem doopravdy strávil na Štvanici a bylo hodně pracovní, hlavně týden Safina Cupu. Bazén jsem si bohužel neužil a dovolenou jsem nestihl.“

Pavel Kuchynka: „Moc příjemně, chodil jsem hrát třikrát týdně, když jsem měl dovolenou, tak skoro denně. Jenom u bazénu bylo většinou trochu moc dětiček...“

Pavel Mudřík: „Hodně pracovně, tenis jsem moc nehrál. Nebyl čas a navíc mě bolelo rameno. Ale na dovolené jsem ho snad vyléčil, takže na podzim budu hrát víc.“

Jára Bečka: „Moc jsem si ho neužil. Do června jsem hrál turnaje, docela úspěšně, vyhrál jsem mistrovství republiky seniorů v Karlových Varech a byl ve finále mistrovství Evropy v Pörtschachu. A pak jsem se zranil na chalupě... Na podzim to snad doženu.“

Andrea Šavrdová: „Já strávila léto na Štvanici jako každý rok - u kafíčka. Dávám vydělat restauraci. U bazénu je na mě trochu moc živo a tenis nehraju. Říkám, že nemám s kým.“*(směje se)*

Magda Zemanová: „No, strávila... Pracovně, jako každý rok. Aspoň že jsem si párkrát užila bazén.“

obsah

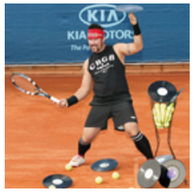

03/ ECM Prague Open: Totální nasazení

06/ Stalo se

08/ Jan Kodeš: Kurt už se mi zdá nějak větší

10/ Interview/Vladislav Šavrda

14/ Závodní tenis/Pardubice patřily dorostencům I. ČLTK

18/ Co nového u.../Jan Mertl

20/ Safina Cup vyhrála Zarina Diyas

22/ Partneři klubu/Třinecké železárny - Evžen Balko

24/ Rozhovor/Iva Šimůnková

28/ CTC/Návštěva v Dublinu: Fitzwilliam udělal dojem

30/ Ve V.I.P. turnaji triumfoval Václav Klaus

34/ Rekreační turnaje dostanou nový kabát

35/ Děti si užily tři turnaje

36/ Hrají na Štvanici/DJ Lucaso: Ďábel v podkolenkách

38/ Z archivu/»Nejmladší« ligový titul

40/ Na slovíčko/Martin Zenkl

I. ČLTK REVUE - magazín I. ČLTK Praha
Produkce: EagleMedia. Texty: Jiljí Kubec. Fotografie: Pavel Lebeda (www.sport-pics.cz), Michal Beránek (Sport), Lukáš Březina/Protenis, Martin Sidorják, René Teuber, ČTK, archív I. ČLTK Praha. Foto na titulu (Michaella Krajicek na ECM Prague Open 2007): Pavel Lebeda (www.sport-pics.cz). Grafická úprava: ©Kateřina Kuželová. Tisk: Realtisk. Náklad: 500 výtisků.

Tenisoví bombardéři Goran Ivanišević a Richard Krajicek při exhibičním utkání v rámci ECM Prague Open

ECM Prague Open: Totální nasazení

Byl to zběsilý týden. Aspoň pro všechny ty, kdo se na zdárném průběhu květnového ECM Prague Open podíleli, ředitelem turnaje Vladislavem Šavrdou počínaje a Jozefem Prokešem, štvanickým všeumělem, konče. „Totální nasazení,“ glosuje v rozhovoru pro I. ČLTK Revue zápřah organizačního výboru Jiří Fencl. Výsledek byl ale nad očekávání - dvojturnaj mužů a žen v jediném týdnu, už třetí v pořadí, se po všech stránkách vydařil. Mrzela snad jen maličkost: že se výrazněji neprosadili hráči domácího klubu, především Michaella Krajicek, která patřila mezi favoritky, ale překvapivě vypadla hned v prvním kole - vyřadila ji málo známá Rakušanka Meusburger.

„To mě samozřejmě jako ředitele turnaje i manažera klubu mrzelo, ale takový je tenis. Jsem přesvědčen, že Míša se ještě na Štvanici ukáže, protože z ní roste vynikající hráčka. A doufám, že i náš turnaj povyroste a Míša se na Štvanici ještě mnohokrát vrátí,“ říká Vladislav Šavrda.

Iveta Benešová, další hráčka I. ČLTK, narazila hned na úvod na pozdější vítězku turnaje Japonku Morigami a také dohrála. V hlavní soutěži se ukázaly i sestry Plíškovy, které hrály na divokou kartu. Kristýna měla smůlu - hned v prvním kole na ni čekala nasazená jednička turnaje Francouzka Bartoli. Karolíně postavil pro změnu los do cesty nasazenou trojku Poučekovou. Pozdější finalistka Pardubické juniorky ale s Ruskou sehrála skvělý zápas a prohrála až po velkém boji 6:7, 5:7.

„Za ten los jsem byl svým způsobem rád. Holky si zahrály s výbornými soupeřkami, vždyť Bartoli byla pár dnů na to ve finále Wimbledonu.

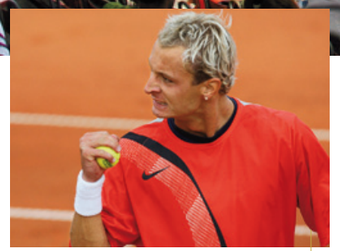

Dušan Lojda na Štvanici překvapill

Michaella Krajicek skončila už v 1. kole...
...stejně jako dvojnásobný vítěz
Jan Hernych

Obě sehrály hodně kvalitní zápasy a čím víc jich bude, tím budou zkušenější a sebevědomější," komentoval to trenér a manažer mladičkých hráček Vladimír Houdek, jinak šéf organizačního výboru turnaje.

Ani ve dvouhře mužů se tentokrát tenisté domácího klubu neprosadili. Jan Hernych, dvojnásobný hrdina ATP Challengeru, prohrál po vyrovnané bitvě už v prvním kole s Vaňkem, pozdějším finalistou, Mináře zastavil ve druhém kole Argentinec Roitman a Mertla Řek Economidis.

„Z tohoto pohledu nedopadl Prague Open nijak oslnivě, nicméně pro klub je turnaj skvělou vizitkou," řekl pár dnů po skončení »minigrandslamu« Vladislav Šavrda, manažer I. ČLTK a ředitel turnaje.

Turnaj nabídl po Martině Navrátilové, která si v roce 2006 zahrála po boku Strýcové čtyřhru, další bonbónek: na Štvanici se ukázali dva vítězové Wimbledonu - Richard Krajicek a Goran Ivaniševič. Jejich sobotní exhibice sice nepřinesla špičkový světový tenis, ale přitáhla na Štvanici další fanoušky tenisu, kterým oba bombarďáci ukázali, že pořád umějí servírovat. „Jenom ten měřič rychlosti nějak nefungoval. Sto šedesát kilometrů - tak špatně na tom snad ještě nejsem," culil se na tiskovce po utkání Ivaniševič, zatímco Krajicek rozdával rozhovory v češtině a chlubil se fotografiemi dětí.

„Syn je do tenisu úplnej maniak. Nedávno mě tahal na kurt, i když pršelo," smál se Krajicek, který se bohužel v Praze s nevlastní sestrou Míšou nepotkal, protože po prohře v prvním kole odjela na další turnaj. A tak zašel na večeři jen s otcem a jeho novou rodinou, která žije v Praze. „Těším se na to červený, jak se to jmenuje? Jo, rajská omáčka," usmíval se.

Finálová neděle přinesla dva výborné zápasy. Na centrkurtu utrhla titul překvapivě Japonka Morigami, jež porazila zraněnou jedničku turnaje Bartoli. Na malém centru se hrálo ještě o víc než hodinu déle! Dušan Lojda v nekonečné bitvě udolal Jiřího Vaňka a připsal si největší úspěch v kariéře. „Doufám, že se tímhle vítězstvím odrazím ještě výš," přál si po finále.

„I tohle je důvod, proč nechceme z organizace ATP Challengeru ustoupit. Je to příležitost pro naše mladé hráče, aby uhráli důležité body do světového žebříčku," říká šéf organizačního výboru Vladimír Houdek.
S turnajem má další smělé plány. „Doufám, že se nám podaří posunout ho díky podpoře developerské skupiny ECM ještě výš, i když to záleží i na mnoha dalších okolnostech a vstřícnosti WTA, která plánuje od roku 2009 reorganizaci okruhu. Věřím však, že se na Štvanici brzy bude hrát ještě větší turnaj."
Tak zase na jaře...

Jiří Fencl: Mám radost, že nežijeme z podstaty

Nechyběl u jediného ročníku ECM Prague Open, v posledních letech je pravou rukou ředitele turnaje Vladislava Šavrdy. JIŘÍ FENCL (35) v téhle roli dokazuje, že je nejen výtečným klubovým trenérem. I díky jeho nápadům a schopnostem se z pražského turnaje stává pýcha I. ČLTK i celého českého tenisu.

Pohybujete se na ženském okruhu, určitě moc dobře víte, co si hráčky o turnaji na Štvanici povídají, jaké má jméno?
„Každý nový turnaj si musí jméno vybudovat a platí to i o tom našem na Štvanici, i když Praha je samozřejmě velkým lákadlem. Vím, že většině hráček se Prague Open líbí, že byly spokojené. Chválily organizaci, areál, možnosti tréninku i výborné jídlo. Turnaj si určitě buduje skvělé renomé, z mého pohledu mu chybí maličkost - vyšší dotace. Věřím ale, že i to se brzy podaří dotáhnout."

Proč je podle vás turnaj na Štvanici tak oblíbený?
„Třeba proto, jak se o hráče staráme. Spousta turnajů - a speciálně v Evropě - je totiž po téhle stránce na zoufalé úrovni, ze všeho je cítit, jak pořadatelé šetří. Na Štvanici je to naopak, snažíme se všechno dělat s maximální péčí, jako by to byl turnaj o kategorii výš. A hráčky to oceňují. Češky občas říkají, že je to opravdu malý grandslam, nejen proto, že jde o společný turnaj mužů a žen, ale protože i organizace je na vysoké úrovni."

Naznačil jste, že by Prague Open mohl vbrzku ještě povyrůst. Pak už by se zřejmě směle mohlo říkat, že se na Štvanici znovu hraje velký světový turnaj?
„Jsem přesvědčen, že to můžeme říkat už teď, minimálně ty tři roky, kdy se hraje dvojturnaj mužů a žen. I když díky případnému navýšení dotace, o které už delší dobu usilujeme a které se nyní zdá být skutečně na dosah, by byl turnaj ještě prestižnější, ještě zajímavější a ještě víc by posílil svou pozici. Škoda, že nelze povýšit také ATP Challenger, protože získat turnaj ATP Tour je po finanční stránce mimořádně náročné, z mého pohledu takřka nemožné."

Pokud by se podařilo navýšit dotaci turnaje žen - co by to znamenalo?
„Určitě ne to, že by do Prahy přijely tři hráčky první světové desítky. Turnaj by nicméně měl mnohem větší šanci přitáhnout zajímavé hráčky a stát se ještě atraktivnějším, o tom není pochyb."

Každý rok se na organizaci Prague Open výrazně podílíte - jak náročný je to týden?
„To není zdaleka o tom jediném týdnu. Už spoustu dní před začátkem turnaje je jeho příprava natolik intenzivní, že všechny, kdo se na ní podílejí, pořádně vycucá. Z mého pohledu je to totální nasazení, minimálně tři týdny - teď mluvím o lidech z nejužšího organizačního výboru. Některé věci jsou sice už zaběhlé, ale každý rok se snažíme vymyslet a připravit něco nového, mění se někteří partneři turnaje, takže to v žádném případě není rutina. Pokud mám mluvit za sebe - v době turnaje nejsem schopen dělat cokoli jiného. Nejen kvůli časovému zaneprázdnění, prostě na nic dalšího nemám kapacitu."

V čem je podle vás největší přínos turnaje pro I. ČLTK?
„Naprosto souhlasím s tím, co řekl před časem Vláďa Šavrda, totiž že Prague Open je výkladní skříní a skvělou vizitkou klubu. Úspěšné pořádání takového turnaje svědčí o tom, že klub je nejen velký, silný a schopný, ale taky ambiciozní, což je pro mě důležité. Jsem rád, že se tady nikdo nechce spokojit se statusem nejslavnějšího a nejstaršího klubu a žít z podstaty, ale že se snažíme, aby si I. ČLTK tuhle výjimečnost a jméno ještě vylepšil."

Finalistky dvouhry žen Bartoli (vlevo) a Morigami s Vladislavem Šavrdou, Václavem Klausem a šéfem ECM Milanem Janků

Restaurace je jako nová

Nejdřív byla řeč o malování a vylepšení osvětlení, pak o klimatizaci, která by zpříjemnila letní společenské akce. Rekonstrukce klubové restaurace ale nakonec přišla nikoli na odhadovaných tři sta, ale na šest set tisíc korun! Výsledek ovšem stojí za to. „Restaurace si tuhle investici zaslouží," říká člen výboru I. ČLTK Petr Šimůnek a vysvětluje, jak k jejímu navýšení došlo: „Když se odkryl strop, zjistilo se, že chybí izolace. Takže jsme museli strop zvednout, izolovat a po instalaci klimatizace udělat nový rošt, osvětlení a sádrokartony. Díky tomu máme skoro novou restauraci, věřím, že se všem členům i hostům líbí."

Valná hromada omezila kouření

Červnová valná hromada I. ČLTK se příliš hojnou účastí členů chlubit nemůže. Nicméně potěšilo, že se neobjevily žádné připomínky ke kvalitě kurtů, za což patří dík Pavlu Mudříkovi a správcům. Přítomní byli seznámeni s hospodařením klubu a schválili rozpočet pro rok 2007. Co zaujalo nejvíc: poměrně důrazný požadavek na ještě výraznější omezení kouření v klubové restauraci (stalo se, platí zákaz kouření od 11 do 15 hodin) a také snaha vytvořit dress code pro všechny hráče i hosty, aby se na kurtech nemíhaly postavy bez triček nebo v obuvi zcela nevhodné pro tenis, která navíc poškozuje kurty.

Skupinka z Dublinu na Štvanici: zleva Mark Bowtell, Niall Fitzgerald, kouč Conor Taylor, Lisa Lawlor a Mariyana Levova

Antuka Iry zničila

Pro čtyři juniory z irského klubu Fitzwilliam byla červencová návštěva Prahy milým zpestřením prázdnin, ale taky tvrdým tréninkem. Oba kluci (bydleli u Šimůnků) i děvčata (pro změnu u Pigů) strávili v Praze dva týdny, zahráli si Safina Cup, zatrénovali pod dohledem klubových trenérů i se sparringpartnery a Martina Jandusová je vzala na prohlídku Prahy. Co je ale zaskočilo: že na antuce, kterou doma nemají, neletí míč jen dvakrát třikrát přes síť. „Po prvním tréninku toho všichni měli plné zuby," smál se Petr Šimůnek, když si kouč Irů Conor Taylor svůj čtyřlístek odvážel domů.

U bazénu bylo plno

V teplých letních dnech byl u bazénu, který mohou využívat všichni členové I. ČLTK, pořádný nával. Vedro přitáhlo na lehátka a pod zbrusu nové slunečníky snad každého, kdo zrovna trávil horké dny v Praze, včetně dětí. „Zjistili jsme, že lehátek je nějak málo, budeme jich muset pár dokoupit," usmíval se prezident klubu František Stejskal. Po povodních zcela zrekonstruovaný bazén je chloubou Štvanice i díky výborné údržbě - o čistotu vody se příkladně stará Jozef Prokeš, perfektní trávník je zase dílem Josefa Pipka.

To byl Wimbledon!

Michaella Krajicek (18), hráčka I. ČLTK, zazářila ve Wimbledonu, kde došla až do čtvrtfinále. A při troše štěstí to zdaleka nemusela být konečná! Míša měla totiž skvěle rozehraný zápas s pozdější finalistkou Bartoli, ale po velké bitvě nakonec prohrála 6:3, 3:6, 2:6. Cestou do čtvrtfinále vyřadila nevlastní sestra wimbledonského vítěze Richarda Krajicka ve 3. kole po velké bitvě nasazenou sedmičku Čakvetadze 7:6 (8), 6:7 (5) a 6:2 - zápas trval dvě hodiny a 49 minut! Do prvního wimbledonského čtvrtfinále v kariéře pak hráčku ze Štvanice posunula výhra 6:3, 6:4 nad Američankou Granville.

Michaella Krajicek hrála ve Wimbledonu skvěle, i když v tuhle chvíli to tak nevypadá...

Angličtina zaujala

Premiérové prázdninové kurzy tenisu a angličtiny pro děti měly odezvu, byť na oslovení potenciálních zájemců nebylo moc času. „S nápadem, určitě výborným, přišel Petr Šimůnek, ale bylo to krátce před prázdninami, kdy už měla většina rodičů pro děti program. Do tří pětidenních kurzů se přesto přihlásilo dvaadvacet dětí ve věku od šesti do devíti let, což nás mile překvapilo," říká sekretářka I. ČLTK Hana Kurzová. „Děti měly denně dvě hodiny tenisu a dvě hodiny angličtiny, střídaly se ve dvou malých skupinkách. Angličtinu je učila lektorka Julie Fishmann, která do klubu dochází na individuální lekce už dva roky," usmívá se Hana Kurzová a dodává, že se kurzy dětem líbily, a tak by je klub příští rok rád zopakoval.

Milane, díky!

Golfový simulátor, chcete-li plátno, v útrobách malého centru, vyhledává od podzimu do jara spousta golfistů, kteří zrovna nejsou v teplých krajích. Byl pořízen díky Milanu Šrejbrovi, dlouholetému členovi klubu, bývalému daviscupovému reprezentantovi, jenž nyní úspěšně podniká. Klub mu sice začal téměř dvoumilionovou investici splácet, Milan ale po dvou splátkách řekl, že další nechce a simulátor klubu věnuje. „Milanovi jsme za jeho velkorysost samozřejmě poděkovali, ale chtěl bych to prostřednictvím I. ČLTK REVUE učinit ještě jednou. Simulátor slouží řadě členů klubu a současně je nástrojem komerce, protože nám pronájem přináší peníze do klubové pokladny," říká manažer I. ČLTK Vladislav Šavrda.

Iveta Benešová u simulátoru

Deblové zahájení sezony se protáhlo

Zahájení sezony, to byla poslední dubnovou sobotu na Štvanici lítá deblová bitva. Za umělého osvětlení nakonec triumfovali Pavel Mudřík a Jirka Pikora, když ve finále udolali pár Vodseďálek - Šprojcar. Turnaj pro členy klubu se hrál za účasti 24 dvojic za krásného počasí a protáhl se do pozdních hodin díky barbecue a diskotékovému veselí. Příjemný den si na Štvanici užívali i partneři a přátelé hráčů, děti pro změnu dováděly v bazénu. A klubová restaurace zářila novotou, protože jen pár dnů před turnajem byla dokončena její rekonstrukce.

Dobojováno, aneb vpravo vítězové Mudřík - Pikora, vlevo Vodseďálek a Šprojcar

1

Jan Kodeš: Kurt už se mi zdá nějak větší...

Wimbledonský vítěz Jan Kodeš na Štvanici vyrostl, sehrál tu spoustu daviscupových bitev a chodí sem pořád často a rád. „Není důvod, abych měnil barvy, vždyť sem patřím prakticky od čtrnácti. Hraju dvakrát třikrát týdně, ale často přijdu jen poklábosit, na masáž nebo do bazénu," svěřil se, když si vychutnával jahodový dort, cenu za vítězství nad Josefem Vláškem. „Moje zbraně na kurtě jsou pořád stejný, jenom o patro níž," usmál se. „Přesnost a cit zůstaly, ale razance ubývá a - kurt se mi zdá nějak větší než dřív..." Na snímcích je průřez jednou z posledních bitev proti Pepovi Vláškovi: bekhend volej jako za starých časů, radost po vítězství i zasloužená pohoda na lavičce. Jenom jahodový dort zmizel dřív, než fotograf vyměnil objektiv...

2

3

SUBTERRA

člen DDM Group

TRADICE A NOVÁ SÍLA

- jsme spolehlivý partner na stavebním trhu, v podzemí i na povrchu, doma i v zahraničí
- nabízíme stavby dopravní, podzemní, inženýrské, vodohospodářské, bytové a občanské

Subterra a.s., Bezová 1658, 147 14 Praha 4, tel.: +420 244 463 663, fax: +420 244 466 179, e-mail: info@subterra.cz

Vladislav Šavrda: Byl jsem dítě Štvanice

Na Štvanici, kde jeho maminka hrávala druhou ligu a tatínek funkcionařil, strávil celý život. Jako kluk tady vzal VLADISLAV ŠAVRDA (55) prvně do ruky raketu, prožil tu dětství i mládí, roky, kdy reprezentoval v Galeově poháru a Kings Cupu, hrál ligu a později trénoval. S I. ČLTK je svázaný i dnes, teď už jako manažer nejstaršího a nejslavnějšího českého klubu. Jeho vzpomínky na starou Štvanici a ty, kdo k ní patřilia patří, by vydaly na hodně dlouhý tenisový román...

Vladislav Šavrda ve svém království na Štvanici

Jaká je vaše úplně první vzpomínka na starou Štvanici?
„Vybaví se mi kurt číslo šest, který měl dřevěné ploty a kde fungovala dětská tenisová školička s pánem, kterému bylo k osmdesáti a jmenoval se Táhal. Byl populární tím, že velice rád učil dívky bekhend tak, že si stoupnul za ně a ukazoval jim, jak se musí hrát bekhend přes prsa. Tam jsem se prvně potkal s dřevěnou pálkou, se stěnou a s trenérem."

A první zápas?
„Ten se odehrál na »obvodě«, dnes se tomu říká oblast. S babičkou jsem přijel na Cibulky do Košíř, dostal dvakrát 6:0, dokonce si pamatuju od koho - od Honzy Falatha ze Sparty. Cestou domů jsem babičku přemluvil, že našim doma nahlásíme 3:6, 3:6, aby nebyli smutní, že jsem dostal dva kanáry..."

Vás přivedli na Štvanici rodiče, že?
„Máma tady hrála, táta byl členem výboru. Byl invalidní, nemohl sportovat, ale řadu let patřil ke štvanickým osobnostem."

Tehdy jste bydleli...
„...ve Smečkách, o dva domy nad kinem Blaník. Takže vlastně na Václaváku. Na sport jsem sice byl docela šikovnej, ale neuměl jsem jezdit na kole ani lyžovat, protože jsme nejezdili nikam na venkov ani na hory. Spoustu času jsem trávil v parku, Wilsoňáku, tam, kde je dnes Hlavní nádraží. Tam jsem se naučil aspoň bruslit a chodil tam sáňkovat. Naši se o mě ale šíleně báli, takže na další rejdy mě nepouštěli. Byl jsem jedináček, mazánek od Václavského náměstí."

Takže žádné lotroviny?
„Nebyl prostor *(úsměv).* Já chodil na základku do Štěpánský, pak do Klimentský, to už jsem mohl jezdit tramvají a to byl asi jediný prostor pro alotria, protože jsem s oblibou takzvaně visel - tehdy jezdily otevřené tramvaje - a taky vyskakoval v půlce Václaváku z tramvaje, protože stanice byla až »pod vocasem« a odtud se mi to zdálo domů moc daleko."

Takže jste hrál tenis...
„Na Štvanici jsme byli každý den. Jako děti jsme si tady hráli na četníky a na lupiče, na schovávanou - starý

Golf je pro Vladislava Šavrdu koníčkem číslo 1

centr skýtal díky spoustě zákoutí a úkrytů obrovský možnosti. Od šesti let jsem pak chodil do tenisové školičky. Byl jsem prostě dítě Štvanice a na starou Štvanici vzpomínám s obrovskou nostalgií, byl to můj druhý domov. Dnes je všechno jinak, rodiče sem děti přivezou na trénink a po něm je zase hned odvezou. Já tehdy po škole přijel tramvají a odjížděl v osm večer. Trávili jsme tu celé dny, hráli na malém kurtě, na velkém, debla, mixa, sázky, později karty..."

Karty zůstaly, jinak asi...
„...skoro nic. Na trávníku u kurtů, kde se říkalo u koule, protože tam byl tehdy betonový tenisák, jsme opékali buřty, selátka, měli tam sud piva, pod který jsme vždycky rozsekali led ze zimáku, hrálo se na kytaru, zpívalo... To byla báječná doba, která se bohužel už vrátit nedá."

Tak na něco aspoň vzpomeňte.
„Vzpomínek je hrozně moc... Třeba se mi vybavuje, jak jsem poprvé viděl v křoví za starým centrem dámské ňadro, které mi ukázala naše vyspělá spoluhráčka. Nebo jak jsme nahého spoluhráče, když šel ze sprchy, vyšoupli oknem na takovou stříšku a to okno za ním zavřeli, takže maminky procházející kolem nevěřily. A na tisíce alotrií, za které nám manželé Součkovi, kteří tady správcovali, vždycky vyčinili."

Taky jste někdy trénovali?
„Já nikdy nebyl tréninkový typ - na rozdíl od některých vrstevníků, třeba Pavla Huťky nebo Martina Nekoly, kteří byli mnohem zodpovědnější. Já si rád šel takzvaně zahrát. Trošku chyběla motivace, i když se na to nechci vymlouvat, protože třeba Pavel Huťka tu motivaci našel. Byl ve špičce od dorostu až do dospělých a mohl bojovat o poloprofesionální statut, zatímco já od toho byl trošku vzdálený, protože jsem se pohyboval někde mezi desátým a dvacátým místem. To na výjezdy nebylo, leda na okruh socialistických zemí. Takže mě pilování úderů moc nebralo. Já byl spíš hravej. Chtěl jsem hrát sety o kofolu, o pivo, o peníze, prostě jsem tam vždycky potřeboval nějakou tu »podložku«. A to mi zůstalo do dneška..."

Ale pár titulů jste jako hráč získal, především ve čtyřhře.
„S Pavlem Huťkou jsme dvakrát vyhráli domácí mistrovství, s Marcelou Skuherskou jsem jednou byl mistrem republiky v mixu."

Patříte na Štvanici už padesát let, odskočil jste si snad jen za ligou do Košic, ne?
„Ale to bylo opravdu jen odskočení si na ligové zápasy, pořád jsem bydlel v Praze a hrál na Štvanici. Do Košic jsem jezdil hrát ligu po vojně, asi tři roky. Byl jsem tam zaměstnaný jako pocínovač ve studené válcovně s platovým zařazením té sedm, listonoška mi nosila domů každý měsíc asi čtyři a půl tisíce. Jenom moje žena s tím měla potíže. Když občas vyplňovala nějaké dotazníky a do kolonky povolání manžela psala dělník ve Východoslovenských železárnách Košice. Dívali se na ni trošku skrz prsty, jestli to tak je opravdu v pořádku."

A profese pocínovače - tušil jste aspoň, oč jde?
„Ne, ani jsem to nikdy neviděl. Já tam byl jen když se dojednávala pracovní smlouva. To bylo krásný handlování. Mecenáš košického tenisu doktor Kňazovický, který tam mimochodem přitáhl i Ševčíka, Hůlu, Marcelu Skuherskou, Janu Pikorovou, nám tam vyjednával zaměstnání, a když mistr řekl, tak mu dáme té šestku, Kňazovický na to: Dejte mu té sedmičku... Takže mi dali té sedmičku. Já vůbec netušil, co to znamená, ale asi jsem si takhle vyhandloval tisícovku navíc a pak už mi to chodilo poštou."

Co s vámi bylo po studiích?
„Když jsem odmaturoval, šel jsem na přání rodičů - protože táta byl právník - na práva. Studia mě ale nebavila, chyběla mi motivace. Když jsem viděl tátu s výplatou kolem dvou a půl tisíce, rozhodl jsem se - a dnes toho svým způsobem lituji - pro kariéru trenéra. V Německu jsem si za dva a půl dne práce vydělal tolik, co táta za deset měsíců. A dál jsem si přivydělával na večerní seance mletím antuky ze starých tašek pod viaduktem na Štvanici, tak jako můj spoluhráč z Galeáku Ivan Jankovský."

A vojna?
„Odveleli mě do Dukly. To byly krásné dva roky života, ten druhý jsem jedinkrát nespal v kasárnách. Ve druhé lize jsem všechno vyhrával a měl tam havaj. A pak jsem hrál v Košicích a pomalu začal na Štvanici trénovat. Začínal jsem jako řadový trenér, měl na starost Leonu Láskovou, Andreu a Janu Strnadovou, Martina Střelbu, Pavla Víznera... Později mě oslovil Milan Šrejber a já se mu věnoval jako osobní kouč."

Taky jste byl vyhlášený sázkař a chodil do Chuchle na koníčky...
„Vím, že se tradovaly různé historky, třeba o tom, že když se v půl třetí začínalo v Chuchli, byl jsem ochoten skrečovat zápas."

...což určitě nebyla pravda.
„Možná Jana Pikorová by řekla, že se něco takového mohlo stát..."

Milana Šrejbra jste na Štvanici přivedl, ne?
„Když jsme začali spolupracovat, přestoupil na Štvanici z Vyšehradu. Třikrát jsem s ním v posledním roce své kariéry hrál, tehdy byl kolem dvacátého místa na domácím žebříčku. A zdálo se mi, že má něco, co je pro soupeře hodně nepříjemné. Kromě toho z něj sálala obrovská ctižádost."

Už tehdy se vztekal?
„Samozřejmě, obrovsky."

Na společné roky asi vzpomínáte rád?
„S Milanem jsem měl velmi úzký vztah. Začali jsme spolu jezdit na turnaje, když ještě zdaleka neměl vyděláno. Když začínal, sdíleli jsme spolu na turnajích pokoj, mnohdy bydleli v rodinách, hráli jsme scrabble, backgammon. Pak jsem seděl na jeho zápasech, kde jsem střídavě prožíval pocity hrdosti a někdy i studu - to když se Milan na kurtě svým typickým způsobem rozčiloval. Ale vždycky jsem si uvědomil, že všechno to vztekání pramení z jeho nesmírné ctižádosti a touhy prodat, co natrénoval. Byla to hrozně zajímavá spolupráce."

Pak jste vedl Karla Nováčka.
„To bylo v mnohém jiné. Karel už byl ženatý, vozil po světě manželku Mayu a já trávil většinu času spíš s jeho kondičním trenérem Markem Všetíčkem. Ale bylo to taky báječné období, Karel byl navíc v absolutní špičce, dostal jsem se s ním až na Masters, když byl osmým hráčem světa. Díky němu jsem hodně zblízka poznal světovou špičku. Z toho pak vyplynula i nabídka na kapitánství v Davisově poháru. Pak už jsem nechtěl stát na kurtě a začal dělat šéftrenéra a manažera na Štvanici. A když bylo jasné, že se tyhle dvě věci nedají zvládat najednou, zůstal jsem jen v roli manažera."

Co vás dnes na Štvanici nejvíc těší a co naopak štve?
„Líbí se mi, že klubový výbor pracuje v partě, která táhne za jeden provaz, má ráda tenis a Štvanici. Jsem rád, že se udržujeme v absolutní špičce domácího tenisu, že se nám daří dobudovávat areál a že i personální zajištění je velmi dobré, od trenérů až po údržbu kurtů. Jinak si samozřejmě přejeme, aby Štvanice mohla být ještě komerčněji zaměřená, abychom si vydělali peníze a mohli se ještě rozšířit. V tomhle směru jsme ale limitováni prostorem."

Třeba se za Negrelliho viaduktem podaří získat další plochy.
„Ten sen v sobě asi živíme všichni, rádi bychom sportovní plochu za Negrelliho viaduktem získali, stejně jako budovu, která tam stojí a vrátili Štvanici duch klubového života. Ale nevím, jestli je to reálné."

Proč?
„Vzhledem k současným problémům kolem celého ostrova. Budova patří soukromému majiteli a nevíme, zda ji vůbec bude chtít prodat. Pozemky zase patří magistrátu, kterému jsme vděčni za dlouhodobý pronájem a vstřícnost, ale neznamená to, že se nám podaří naše vize a projekty realizovat."

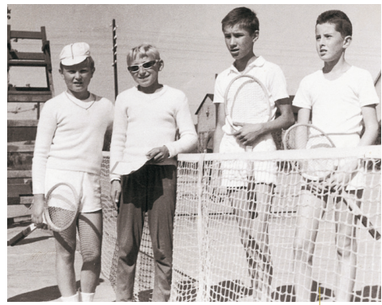

Z archivu: na horním snímku zcela vpravo při žákovském turnaji...
...a při utkání juniorů proti Francii v Šumperku

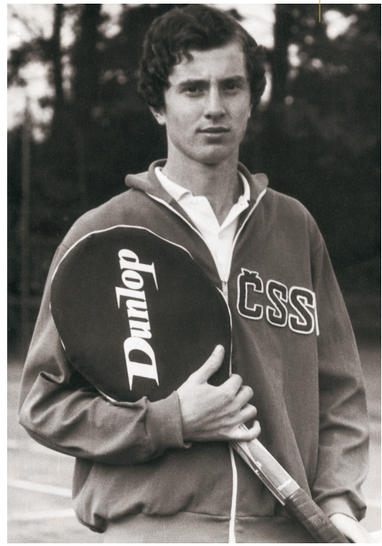

Galeův pohár: Vladislav Šavrda s pejskem rasy »pouliční směs«, kterého právě tenisová partička vtipně pokřtila.
Zleva stojí Jiří Granát, Pavel Složil, Miloš Konrád, vpravo od Vladislava Šavrdy Tomáš Šmíd, Ivan Janovský a dr. Pavel Kavánek

Jan Blecha a jeho radost po vítězném finále s Plačkem

80. Pardubická juniorka: Dorostenecké mistrovství Štvanice!

Jan Blecha triumfoval ve dvouhře chlapců!
Karolína Plíšková byla ve finále dvouhry děvčat.
Tereza Budilová hrála semifinále.
Kristýna Plíšková a Jan Šátral došli do čtvrtfinále.

Pardubická juniorka, to bylo letos dorostenecké mistrovství I. ČLTK! Junioři ze Štvanice totiž zcela ovládli 80. ročník populárního turnaje, srpnového mistrovství ČR dorostu. A Jan Blecha navázal na loňský triumf klubového kolegy Jiřího Košlera.

„Pardubice mě moc potěšily," říká trenér Jiří Fencl, který s juniory I. ČLTK strávil v Pardubicích celý týden. „Karolína Plíšková ve finále, to bylo hodně příjemné překvapení a vítězství Honzy Blechy, který patřil k favoritům, zcela suverénní. Zvládl turnaj tenisově i přístupem, v hlavě, prostě vším. Hrál chytře a soustředěně, dobře se pohyboval - není, co mu vytknout. Pochvalu ale zaslouží všichni, kdo se dostali do čtvrtfinále, zvlášť holky. Kristýna Plíšková měla setbol na Birnerovou, kdyby ho v prvním setu proměnila a měla víc sil, mohlo to dopadnout jinak. Tereza Budilová v semifinále, to je taky milé překvapení, vynikající výsledek."

V Pardubicích přitom z těch nejlepších chyběli jen Jebavý a Konečný, mezi děvčaty Kopřivová a Borecká. O to je úspěch juniorů ze Štvanice cennější.

„Sestry Plíškovy jsem viděl hrát asi poprvé víc zápasů za sebou a potvrdilo se, co mnozí říkají - jsou to zápasové typy. V tréninku možná někdy lehkovážnější, ale v zápase se vyhecují, hrají soustředěně a ukážou všechno, co umějí. Navíc mám radost, že holky porazily všechny hráčky z konkurenční Sparty: Karolína vyhrála nad o rok starší Kaňákovou, kterou zatím neporazila, nad Šmídovou, největší favoritkou Pardubic, a Bekerovou, která byla ve finále mistrovství žen, Kristýna zase vyřadila Šlehoferovou. Všechno to byly těžké zápasy a holky je zvládly. Budilová zase vyhrála nad Jandovou z TK Neridé. Totéž Šátral: prohrál v osmičce dost smolně ve třech setech."

Sestry Plíškovy přitom doplatily na únavu, respektive na kondici. „Obě holky hrály předkolo, Karolína navíc dva těžké tříseťáky, a bylo to znát." Karolína s Kristýnou to potvrzují. „Jsem samozřejmě spokojená, ale prohra s Birnerovou mě mrzí. Vedla jsem 5:3 v prvním setu a v tie-breaku měla setbol. Ale už jsem byla utahaná," posteskla si Kristýna, i když připustila: „Birnerová je zkušenější a hrála hodně pečlivě, zatímco já hodně chybovala a od stavu 5:3 mě nepodržel servis."

Jedním z mála, kdo za Pardubice nezaslouží pochvalu, je Richard Hampel. Místo postupu do závěrečných kol se nechal hloupě z turnaje vyloučit. Vztekal se totiž víc než bylo zdrávo a po varování a trestném fiftýnu za hození rakety ještě přelézal síť a šel se podívat na stopu míče na polovině soupeře...

„Dost mě překvapilo, jak v Pardubicích po kurtech lítaly rakety a sprostá slova a rozhodčí s tím nic nedělali. To je na větších turnajích nemyslitelné," říká Jiří Fencl a na adresu Hampla dodává: „Je to škoda, Richard je - slovy Jana Kukala - ten správnej happy gangster, pro tenis ideální typ, ale v Pardubicích bohužel překročil určitou hranici. Navíc je trošku známá firma. Jinak mohl jít podle mého názoru do semifinále, možná do finále. Nicméně - každý hráč občas potřebuje nějaký impuls. Vyhrát, prohrát, nebo třeba skončit takhle. Richard by se měl začít víc hlídat," uzavírá Jiří Fencl.

Příjemné semifinálové překvapení - Tereza Budilová

Richard Hampel se nechal z turnaje hloupě vyloučit

»Blešku« angína nezlomila

Před začátkem turnaje se šel HONZA BLECHA (18), nasazená jednička juniorky, tradičně podívat do místní síně slávy. Pro inspiraci a - možná i na to, kde bude za pár dnů napsané jeho jméno. Pardubický týden totiž patřil jemu. Ve dvouhře dorostenců neztratil ani set a vyhrál naproto suverénně, byť těsně před turnajem doléčil angínu! Ve finále porazil Plačka 6:4, 6:2.

To kvůli nemoci jste nehrál čtyřhru? Nebo jste se nechtěl rozptylovat cestou za titulem v singlu?
„Ne ne, hlavně kvůli angíně. Teprve dva dny před turnajem jsem dobral prášky a v prvním kole jsem se ještě cítil docela slabej, pořád to ve mně bylo, nemohl jsem dobře dýchat. Vlastně - už zase mám rýmu. V Pardubicích to dalo pokoj, ale hned po turnaji se mi to vrátilo..."

Prý jste si před Pardubicemi věřil?
„Docela jo, měl jsem natrénováno, makal jsem. Ale ta angína mi zkazila náladu, pět dnů jsem ležel. Naštěstí mě to úplně nezničilo. Kyž jsem si pak šel zahrát, věděl jsem, že to v ruce pořád je a od druhýho kola už jsem hrál dobře. Myslím, že jsem se zlepšil, útočil jsem víc než dřív a hlavně jsem pokaždé zvolil správnou taktiku a pak ji v zápase dodržoval."

S kým jste se radil?
„S tátou, který je i mým trenérem. Takže bych mu rád za všechno poděkoval, stejně jako vedení I. ČLTK za to, jaké mám na Štvanici podmínky."

Pardubice jsou asi váš největší úspěch - máte velkou radost?
„Mám. Bral jsem juniorku jako vrchol sezony, připravoval jsem se na ni, takže mám dvojnásobnou radost, že to vyšlo. Je to moje první zlato ve dvouhře. Vyhrát něco v deblu nebo v družstvech je samozřejmě fajn, ale tohle je něco jiného."

Vyhrál jste Pardubice, stejně jako třeba Lendl nebo Korda...
„Ivan Lendl je můj vzor, k němu vzhlížím, takže jsem rád, že budu napsanej jako vítěz na stejném turnaji jako on."

Vrchol sezony Blechovi vyšel

Už jste se s ním potkal?
„Ne, zatím ne, i když bych samozřejmě moc rád... Zatím aspoň čtu jeho knížky."

A kdybyste se sešli, na co byste se ho zeptal?
„Na spoustu věcí... Jenom mám strach, že bych z toho setkání byl dost nervozní." *(směje se)*

Zatím hrajete pořád především turnaje juniorů - bude to tak až do konce roku?
„Rád bych zkusil turnaje mužů a do zimy nastřádal nějaké body. Zatím jsem hrál jen dva turnaje Futures a nebylo to nic moc. Taky jsem měl smůlu na los, v prvním kole jsem hrál s druhým a s třetím nasazeným."

Karolína (vlevo) a Kristýna Plíškovy hrály v Pardubicích předkolo, ale obě došly daleko

Karolína chtěla uhrát aspoň kolo...

V polovině srpna překvapila KAROLÍNA PLÍŠKOVÁ (15) postupem do finále Pardubické juniorky. Teprve tam ji zastavila o rok starší a mnohem zkušenější Malíková po setech 6:4, 6:2.

Karolíno, slavila jste?
„Ne, my nějak neslavíme."

A kdybyste si měla udělat radost?
„Asi bych si koupila myš. Nebo nějaký jiný zvířátko. Máme dva pejsky, kteří skončili u babičky, protože jsme na ně se ségrou neměly čas. Ale myška by tak náročná nebyla, aspoň myslím, a třeba do Pardubic by klidně mohla jet se mnou." *(směje se)*

Ještě ten týden cítíte v nohách?
„Cítím, ještě dneska *(dva dny po finále - pozn.)* mám pocit, že jsem byla na kurtě fyzicky trochu mimo."

Hrály jste se sestrou předkolo a vy taky dva tříseťáky...
„Jeden s Kaňákovou, to byl hodně těžký zápas, a pak s Terezou Bekerovou. S tou jsem prohrávala 3:0 ve třetím a vyhrála 6:4. Ale náročné byly i některé zápasy na dva sety. V semifinále jsem to ještě moc necítila, ale ve finále už jsem byla unavená, soupeřka byla silnější."

Musíte mít hodně velkou radost, ne?
„Mám, takovou normální..."

Co jste vůbec od Pardubic čekala?
„Vůbec nic. Upřímně řečeno jsem měla obavy, abych vyhrála aspoň kolo, protože mi to před začátkem turnaje nešlo."

Hrajete už výhradně menší turnaje žen - v čem to bylo mezi dorostenkami jiné?
„Snad ani nebylo, protože s holkama ze Švanice trénuju, takže jsem zvyklá. Ale byly tam samé Češky, to z turnajů žen neznám."

Je to asi váš nejlepší výsledek v letošním roce, že?
„Určitě, protože na desítkách jsem toho moc nevyhrála. Většinou se s Kristýnou kvalifikujeme a uhrajeme kolo nebo dvě v hlavní soutěži. Do třetího kola jsem se zatím nedostala, asi pětkrát jsem byla ve druhém. Takže bych to konečně ráda prolomila a došla dál."

V čem je největší rozdíl mezi juniorkami a ženami?
„Asi ve fyzičce a ve zkušenostech, které mi zatím chybějí."

Váš manažer Vladimír Houdek i sponzor, developerská skupina ECM, z vás určitě mají radost...
„Pan Houdek nás se ségrou za Pardubice pochválil. A pan Janků ze společnosti ECM mi psal, že má radost, jak hrajeme. Jsem ráda, protože nás už druhý rok podporují. Musím jim poděkovat, jsou zlatý..." *(s úsměvem)*

Jan Hernych

Iveta Benešová

Lukáš Vrňák

Největší úspěchy hráčů I. ČLTK v první polovině roku

Muži

Jan Hernych	čtvrtfinalista turnaje ATP Tour v Las Vegas (USD 416 000), 3. kolo v Indian Wels (USD 3 285 000)
Martin Damm	ve čtyřhře vítěz v Indian Wells (USD 3 450 000), Rotterdamu (USD 925 000), finalista v Miami (USD 3 285 000), Dauhá (USD 1 000 000), Hertogenboschi (USD 416 000), čtvrtfinalista Wimbledonu (vše s Paesem)
Jan Mertl	finalista ATP Challengeru v Sarajevu (USD 25 000), semifinalista ve Wroclavi (USD 125 000 + H) a v Togliatti (USD 25 000)
Ivo Minář	semifinalista ATP Challengeru v Cordobě
Jan Vacek	finalista ATP Challengeru v Busanu (USD 75 000), čtvrtfinalista v Cordobě a Manchesteru (USD 25 000), finalista HM ČR, ve čtyřhře vítěz ATP Challengeru ve Wroclavi (USD 125 000 + H, s Rosolem) a v Cardiffu (USD 25 000, se Šnobelem)
František Čermák	ve čtyřhře vítěz ve Stuttgartu (USD 757 000, s Friedlem) a v Gstaadu (USD 496 000, s Víznerem), finalista v Záhřebu (USD 416 000, s Levinským)
Petr Pála	ve čtyřhře semifinalista v Aucklandu (USD 416 000, se Škochem) a v Rotterdamu (USD 925 000, s Braccialim)
Jan Minář	vítěz dvou turnajů kategorie Futures v Turecku a jednoho v ČR
Dušan Karol	finalista turnaje kategorie Futures v Turecku

Ženy

Michaella Krajicek	čtvrtfinalistka ve Wimbledonu a v Charlestonu (USD 1 340 000)
Iveta Benešová	2. kolo Australian Open, Wimbledonu, v Miami (USD 3 450 000), Indian Wells (USD 2 100 000) a Amelia Island (USD 600 000), finále čtyřhry v Gold Coast (USD 175 000, s Voskobojevovou)
Michaela Paštiková	semifinalistka HM ČR, čtvrfinalistka v Přerově (USD 75 000), ve čtyřhře vítězka v Jacksonu (USD 25 000, s Hrdinovou) a finalistka ve Zlíně (USD 50 000) a v Pelhamu (USD 25 000, vždy se Šromovou)
Lucie Hradecká	vítězka v Gorizii (USD 25 000), semifinalistka ve Zlíně (USD 50 000), vítězka čtyřhry v Bad Gasteinu (USD 175 000), semifinalistka v Indian Wells (USD 2 100 000), Memphisu (USD 175 000) a Praze (USD 145 000, vše s Voráčovou)

Žáci a dorost

Roman Jebavý	vítěz turnaje ITF 1 Loy Yang Traralgon, čtvrtfinalista juniorky Australian Open, ve čtyřhře finalista juniorky ve Wimbledonu, vítěz ITF 1 v Roehamptonu
Jiří Košler	vítěz ITF 2 v Halle, semifinalista ITF 2 v Bratislavě
Jan Blecha	vítěz M ČR 18 (Pardubická juniorka) vítěz turnaje ITF 4 ve Frýdlantu, semifinalista ITF 1 v Přerově
Richard Hampel	finalista turnaje ITF 4 v Praze - Safina Cup, semifinalista ITF 2 v JAR, vítěz ITF 4 v Dubaji, semifinalista HM ČR 18
Jan Šátral	čtvrtfinalista M ČR 18 (Pardubická juniorka)
Martina Borecká	čtvrtfinalistka HM ČR žen, vítězka HM ČR 18, finalistka ME 16 ve čtyřhře
Karolína Plíšková	finalistka M ČR 18 (Pardubická juniorka)
Tereza Budilová	semifinalistka M ČR 18 (Pardubická juniorka)
Kristýna Plíšková	čtvrtfinalistka M ČR 18 (Pardubická juniorka)
Klára Kopřivová	vítězka turnaje TE v Příbrami do 16 let, finalistka TE v Miláně do 16 let, semifinalistka ITF 3 v Plzni
Kateřina Kramperová	vítězka turnaje žen v Hullu (USD 10 000)
Zarina Diyas	vítězka ITF 4 v Praze - Safina Cup, semifinalistka ITF 3 v Plzni, TE 2 do 14 let v Miltenu, TE 2 do 14 let na TK Neridé, »A« do 14 let na I. ČLTK, vítězka ve dvouhře i ve čtyřhře TE Brno do 16 let
Lukáš Vrňák	vítěz TE 1 v Pieštanech do 14 let, TE 2 v Bratislavě do 14 let, vítěz Nike Junior Tour »A« v Prostějově do 14 let, finalista TE 1 v Boltonu do 14 let, vítěz ME družstev 14, finalista MS družstev 14
Tomáš Pitra	vítěz v Antverpách do 14 let, finalista TE 2 na TK Neridé do 14 let, vítěz HM ČR ve čtyřhře do 14 let, semifinalista ME 14 ve čtyřhře
Jakub Eisner	vítěz TE 2 v Bergheimu, »A« v Karlových Varech do 14 let, vítěz »A« ve dvouhře i ve čtyřhře na TK Neridé do 14 let, finalista dvouhry Nike Junior Tour »A« v Prostějově do 14 let, vítěz HM ČR do 14let ve čtyřhře
Jan Zedník	finalista HM ČR do 14 let
Marek Routa	vítěz dvouhry a čtyřhry na HM ČR do 12 let, finalista TE v Le Passage do 12 let ve dvouhře i ve čtyřhře, vítěz v Auray do 12 let, »A« v Prostějově a TE v Rakovníku do 12 let ve dvouhře i v deblu
Petra Rohanová	vítězka MR ČR do 12 let, »A« v Plzni do 14 let, finalistka Nike Junior Tour »A« v Prostějově do 14let, vítězka čtyřhry HM ČR do 14 let
Robin Staněk	semifinalista HM ČR do 12 let, finalista »A« do 12 let v Mostě, vítěz čtyřhry HM ČR do 12 let, »A« v Prostějov do 12 let a TE Rakovník do 12 let
Mirek Malý	vítěz »A« ve Zlíně do 14 let a finalista čtyřhry tamtéž
Natálie Becková	vítězka čtyřhry na HM ČR do 14 let, semifinalistka ve dvouhře
Michaela Jirsáková	semifinalistka HM ČR do 12 let

Váš partner ve světě drahých kovů !

SAFINA, a.s. je společností, která má rozhodující postavení v oblasti zpracování drahých a neželezných kovů nejen v České republice, ale i v Evropě. Široké portfolio produktů a služeb podpořilo vznik osmi samostatných produktových linií. Jako autonomní a rychle se rozvíjející je oblast recyklace, která má nejen ekologický význam, ale zajišťuje i opětný návrat drahých a neželezných kovů do výroby.

Produktové linie:

SAFINA - Klenotnické polotovary - klenotnické slitiny a pájky, dráty, plechy a granálie, mechaniky a řetězovina; výkupy klenotnických odpadů a jejich výměna za zboží nové

SAFINA - Šperky - síť prodejen zlatých a stříbrných šperků tuzemských i zahraničních dodavatelů, doplňková služba pro zákazníky - příjem a výkup zlata, opravy šperků, zakázková výroba snubních prstenů, velkoobchodní prodej

SAFINA - Dentální materiály - dentální slitiny s obsahem drahých kovů, slitiny pro kovokeramiku a amalgamy, pájky pro pájení dentálních slitin, včetně slitin pro kovokeramiku

SAFINA - Průmysl - kontakty, pájky, slitiny s obsahem drahých kovů, dráty, plechy, targety a anody z drahých kovů

SAFINA - Platina - platinové laboratorní nářadí a nářadí určená pro homogenizaci a formování skla ve sklářském průmyslu, termočlánky

SAFINA - Chemie - chemické sloučeniny s obsahem zlata, stříbra a platinových kovů, katalyzátory na bázi Pd/C, roztoky pro galvanické lázně

SAFINA - Spojovací materiály - nýty z Fe, Al, Cu a jejich slitin, včetně povrchové úpravy pozinkováním nebo pomosazením

SAFINA - Recyklace - výkup a zpracování dentálních a klenotnických odpadů, použitých chemikálií s obsahem DK, starých mincí, šperků a průmyslových odpadů s obsahem DK, sběr a zpracování odpadu z elektrických a elektronických zařízení, katalyzátory z chemického, fotografického průmyslu

SAFINA, a.s., Vídeňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
tel.: +420 241 024 111, fax: +420 241 024 292, bezplatná linka: 800 230 231
e-mail: obchod@safina.cz, recyklace@safina.cz, www.safina.cz

SAFINA

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty **Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu** v České republice (dále jen NF) partnerstvím při organizaci, osobní účastí představitelů NF a finančně.

Hlavní cíle NF jsou :
- rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
- rozšiřování tenisové členské základny
- podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni

Vybrané podporované projekty NF :
- tradiční mezinárodní turnaj ITF - SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
- turnaje SAFINA WINTER CUP pro kategorii mladších a starších žáků
- turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
- tenisová akademie
  - I. stupeň - spolupráce se ZŠ Hostýnská - vyhledávání talentů a všeobecná příprava
  - II. stupeň - spolupráce s TSM Vestec a TC Vestec - příprava zaměřená na dosažení vrcholové sportovní úrovně

NADAČNÍ FOND DĚTSKÉHO A JUNIORSKÉHO TENISU - KOLLYANSFONDEN FÖR BARN OCH JUNIORER - KIDS AND JUNIOR TENNIS ADVANCEMENT

Nadační fond dětského a juniorského tenisu, Spálená 59/114, 110 00 Praha 1
tel.: +420 261 305 218, mobil: +420 724 779 176, fax: +420 274 775 116, e-mail: nmanasova@vvglobal.cz, www.tenis-nadace.cz

Honza s přítelkyní Luckou, aneb pohodička na dovolené...

Jan Mertl: Dluhy už jsou minulostí

Na Štvanici hraje už deset let. A teprve teď, v pětadvaceti, si začíná plnit tenisové sny. JAN MERTL, 167. hráč světa, si tuhle odměnu zaslouží. Za trpělivost, s jakou roky objížděl satelity a turnaje kategorie Futures, než se vydrápal na challengery a na dohled první světové stovky, určitě.

Do I. ČLTK přišel v patnácti z Litvínova, kde ho k tenisu přivedl táta a pak se mu věnoval Josef Říha. „Táta je tenisový nadšenec, tenis miluje a nejradši by se mnou jezdil po turnajích. Občas, když jedu autem, ho na nějaký vezmu," směje se Honza.

V Praze už dávno nebydlí po podnájmech, s přítelkyní Luckou Kurzovou mají byt v Troji. A na chvíle, kdy si kvůli tenisu půjčoval, už naštěstí taky jenom vzpomíná.

„Ve dvaadvaceti jsem si rozpůjčoval snad čtvrt milionu. Jenomže když hraje člověk turnaje Futures, i finále je prodělek," vzpomíná na chvíle, kdy se snažil posbírat první body na malých turnajích mezi dospělými. „Zvládnout to bez peněz a bez volných karet není legrace. V Evropě jsou turnaje nabité a jet pro body do Afriky, kde tak trochu leží na ulici, zase stojí dost peněz. Pomíjím, že to tam je peklo," řekne a hned dodá: „Když se člověk na malých turnajích protlouká delší dobu než je zdrávo, začíná být opotřebovaný."

Honza ale hraje jako ďas! Možná až trochu moc. „Občas si připadám jako stroj. Ale já hraju rád. Jenom pan Hřebec mi říká, že bych neměl cestovat jako magor," směje se, „a asi má pravdu. Musím trochu upravit program. Ideální je hrát dva turnaje a pak týden trénovat, jenomže já spíš hraju čtyři. A mezi tím ještě stihnu ligu v Německu..."

Teď už každou korunu nepočítá, i když tvrdí, že úplně uvolněně stejně nehraje. „Já jsem asi trochu psychopat, jak chci něco dokázat, strašně moc tím žiju, každý zápas prožívám. I když dřív to bylo nutný. Pořád jsem musel počítat, všechno jsem si platil sám a musel si půjčovat. A když se hraje na dluh, je ten stres na kurtě cítit. Na challengerech je to jiné, to už jsou turnaje, člověk má placený hotel, a když něco uhraje, vydělá."

Loni chtěl Honza do druhé stovky žebříčku ATP. Pak do sto padesátky. Do té mu v létě chybělo pár bodů. „Potřeboval bych to někde trefit, uhrát nějakou dardu, tak jako jiní. Hraju solidně, ale chybí mi finále nebo vítězství. Pak bych se mohl koukat zase o kousek výš," říká s dovětkem, že je realista a dává si postupné cíle. „Ale cítím, že ta šance je. Potřebuju vylepšit přechod na síť, respektive - nebát se na ni chodit. Na tom se teď snažím pracovat."

Klubu bude chtít podmínky na Štvanici vrátit při extralize. Antuku ale dvakrát nemusí a říká: „Je škoda, že extraliga nemá úroveň. Myslím po stránce organizační. Tím pádem ani prestiž. Určitý náboj sice díky konkurenci klubů nepostrádá, ale... mělo by to být jiné."

S přítelkyní Luckou, která je letuška, se prý doma spíš míjejí. „Oba jsme pořád pryč, je to hektický. Ale o to víc se vždycky těším domů," říká. A Lucie si pochvaluje, že má doma nejen tenistu, ale i chlapa, který umí vzít místo rakety do ruky vrtačku a kladivo, a když je potřeba, tak i vytřít. „Naštěstí to nemá »hozený« tak, že je chlap a tohle dělat nebude. I když do žehlení ho pochopitelně nenutím," směje se Lucka.

Jan Mertl letos vyšplhal do poloviny druhé stovky žebříčku ATP

Šéf Safiny Tomáš Plachý s finalistkami Safina Cupu: vlevo Krejsová, vpravo Zarina Diyas

Safina Cup potěšil

Sedmý ročník Safina Cupu, turnaje ITF IV osmnáctiletých, který ke štvanickému létu patří už sedm let, letos díky úspěchům domácích hráčů obzvlášť potěšil. Červencový turnaj děvčat vyhrála tehdy teprve třináctiletá Zarina Diyas, Richard Hampel zase dokráčel až do finále v pavouku chlapců - boj o titul ale musel skrečovat.

„Obojí nás samozřejmě moc potěšilo, hlavně vítězství Zariny je povzbuzující," glosoval úspěchy šéftrenér I. ČLTK Jaroslav Jandus.

Turnaj se ve druhém červencovém týdnu opět vydařil, za což patří velký dík všem, kdo se na jeho přípravě podíleli. „Málokdo si uvědomuje, že organizačně je Safina Cup náročnější než Prague Open. Klub ho zajišťuje výhradně vlastními silami, takže údržba, ale i trenéři a všichni, kdo s organizací pomáhají, mají celý týden práce nad hlavu," komentoval nasazení při organizaci turnaje trenér Jiří Fencl, jenž se v roli zástupce ředitele podílí i na přípravě ECM Prague Open. Důkazem jeho slov jsou dva pavouky dvouher s osmačtyřiceti jmény, navíc dvě stejně početné kvalifikace!

„Denně jsem byl na Štvanici od půl deváté do tmy, ale spoustu hodin mě stály i přihlášky a odhlášky před turnajem a zařizování ubytování," glosoval to Daniel Vaněk, jenž strávil spolu s vrchním rozhodčím Ivanem Vyvadilem na Štvanici zřejmě nejvíc hodin. „Jsem rád, že se turnaj vydařil a že byl úspěšný i pro naše hráče."

„Je to zápřah, ale chápu, proč se na Štvanici tenhle turnaj hraje. Byl jsem tady v jeho průběhu poprvé a jeho úroveň mě příjemně překvapila. Pro hráče z klubu je to každopádně přínos umocněný tím, že hned vzápětí se hraje další turnaj ITF III v Plzni," dodal Jiří Fencl.

Letošní Safina Cup se vydařil i Tereze Budilové, která došla do semifinále, a Janu Šátralovi, jenž hrál osmifinále. „Hampel a Šátral si uhráli svoje, Hanzlík a Beránek, kterým je patnáct, hlavně sbírali zkušenosti. U kluků se věkový rozdíl dvou tří let projevuje víc než u děvčat, výjimkou je snad jen Slovák Gasparetz *(vítěz Safina Cupu - pozn.)* - na svůj věk je vyspělý a má vynikající techniku, není náhoda, že byl loni druhý mezi čtrnáctiletými v Evropě," shrnul účinkování chlapců I. ČLTK Jaroslav Jandus a k děvčatům dodal: „Budilová potvrdila roli nasazené dvojky, semifinále je pro ni určitě úspěch. Přádová prohrála s pozdější finalistkou Krejsovou, Kopřivová ale musí přidat. V zápase bojovala, ale... zdá se, že nemá natrénováno, nebo ji prostě minula forma."

Zdá se, že i perspektiva Safina Cupu je růžová. „Pořád si myslíme, že tenhle turnaj je velmi důležitým momentem přechodu z juniorského tenisu mezi dospělé, proto ho chceme podporovat i nadále," řekl za titulárního partnera, společnost Safina, Marek Moravec. „Těší nás, jakou má turnaj úroveň, že se na něm prosazují hráči domácího klubu a také to, že I. ČLTK usiluje v nejbližším možném termínu o jeho povýšení do kategorie ITF III."

I. ČLTK Safina Team: Seznamte se!

Velmi příjemným impulsem pro juniorský tenis na Štvanici je vznik I. ČLTK Safina Teamu, výběru největších talentů podporovaných tradičním partnerem klubu - společností Safina.
Do výběru patří deset nejlepších hráčů mládežnických kategorií, kteří jsou vesměs špičkami ve svých ročnících v republice.

Na začátku projektu byla neformální předvánoční debata šéfa Safiny Tomáše Plachého s manažerem I. ČLTK Vladislavem Šavrdou. Od jara už Safina Team funguje.

„Safina přišla s velkorysou nabídkou, že by ráda ještě víc podpořila mládežnický tenis v klubu. Což jsme samozřejmě velmi uvítali, protože nám to pomáhá řešit péči o talentované juniory," glosuje iniciativu Safiny Vladislav Šavrda. Díky novému projektu získalo deset dětí ve věku od deseti do čtrnácti let další podporu.

„Jde samozřejmě především o podporu finanční, ale také o odbornou spolupráci," říká o novém projektu ředitel Nadačního fondu Marek Moravec, někdejší 1. viceprezident tenisového svazu. V Nadačním fondu, který podporují především společnosti Safina a Chemoprojekt, se totiž angažují mj. Helena Suková či Jiří Medonos. „Těší nás, že v případě I. ČLTK a jeho zázemí máme záruku, že se příprava juniorů bude ubírat správným směrem a my nad činností celé skupiny budeme mít kontrolu. Nadační fond samozřejmě do práce Safina Teamu nezasahuje, spolupráci budeme ale pravidelně vyhodnocovat."

Podle Vladislava Šavrdy je vznik I. ČLTK Safina Teamu dalším důležitým krokem při práci s talentovanými hráči klubu. „Věřím, že se to vbrzku projeví na výsledcích většiny hráčů, kteří dostali šanci být členy týmu."

I. ČLTK Safina Team:
Lukáš Vrňák, Zarina Diyas (oba ročník 1993), Matěj Mareš, Ondřej Budík, Natálie Becková (všichni 1994), Marek Routa, Robin Staněk, Petra Rohanová (všichni 1995), Sandra Mateková, Kristýna Roučková (obě 1996)

Zarina Diyas patří k velkým talentům štvanického tenisu

Zarina Diyas vydělává na kanárech

Jako malá holčička zkoušela gymnastiku, ta ji ale dvakrát nebavila. Zato když ZARINA DIYAS (13) viděla v televizi tenis, bylo rozhodnuto.

„Bylo jí asi šest, dívali jsme se na Australian Open, na mladičkou Hingisovou," usmívá se paní Aida, maminka Zariny, a pokračuje: „Zeptala jsem se Zariny, jestli se jí tenis líbí, a ona řekla: Ano! Tak jsme ji přivedli na Spartu."

Od roku 2002 už talentovaná dívka, jejíž maminka je Kazaška a tatínek Rus, trénuje v I. ČLTK. Rodina žije v Praze už devět let a maminka se Zarinou by rády získaly české občanství. „Líbí se nám tu, chceme tady zůstat. A tenis je teď náš život," vysvětluje paní Aida s dovětkem, že s raketou už to zkouší i devítiletá Alisa.

Zarině zazáří oči, když si představí, že by si jednou mohla zahrát Fed Cup po boku Vaidišové a Šafářové. Vůbec to není utopie! Poráží totiž o dva tři roky starší soupeřky a hlavně: „Na tenise mě nejvíc baví vyhrávat," směje se chvíli po vítězném finále v červencovém Safina Cupu, turnaji ITF »18«, a možná jí přitom bleskne hlavou i to, že má za výhru slíbený iPod. Tatínek vzápětí prozradí, jak dceru motivuje: „Za kanára dostává tisíc korun. Už něco našetřila," usmívá se. „Znáte to, když někdo vede 4:0, řekne si, že to má v kapse a poleví. Ale když má motivaci vyhrát 6:0, nepoleví..."

Možná i proto Zarina porazila ve finále Safina Cupu Krejsovou 6:3, 6:0. Další tisícovka... „Chci si koupit notebook," usmívá se.

Kanáry rozdává nejen v Česku. Je v první světové desítce žebříčku Tennis Europe »16«, letos vyhrála kromě Safina Cupu i turnaj ETA »16« v Brně, loni byla ve finále stejné akce v Hrádku nad Nisou.

„Je ohromně pracovitá, zarputilá, bojovnice. Nedá ani míč zadarmo, i v tréninku hraje na sto procent. A výborně se pohybuje," vypočítává trenér Jiří Fencl, který se Zarině na Štvanici věnuje spolu s Jaroslavem Jandusem. „Kromě talentu má prostě i charakter, vlastnosti, které řadě našich hráčů chybějí..."

Evžen Balko: Na Štvanici je skvělá parta

Spolumajitel Třineckých železáren EVŽEN BALKO (36), vášnivý golfista a tenista, je permanentně výborně naladěn a na kurtě s úsměvem vstřebává i poznámky svého trenéra, že za míčky lítá jako »tryskomyš«. Na Štvanici ho zpravidla dvakrát týdně prohání Martin Zenkl, který si jako kamarád může pár štiplavých poznámek - třeba na adresu jeho bekhendu - dovolit.

„Začal jsem tady hrát díky Martinovi a Vláďovi Šavrdovi a jsem rád. Je tu skvělá parta a druhý srovnatelný klub v Praze není," říká Evžen Balko s dovětkem, že areálu na tenisovém ostrově by slušel opravdu velký světový turnaj. „Když to dokáží hoši v Umagu, proč by to nešlo tady?" ptá se.

S tenisem začal už jako kluk, ale pak dostal přednost fotbal a později golf. Teprve před časem se ve slovinské Portoroži, kde často relaxuje s rodinou, a právě na Švanici k tenisu vrátil. „A dělám pokroky," chlubí se s úsměvem, „Martin mě naučil bekhend obouruč a zlepšil jsem servis."

Skloubit časově náročnou práci a cestování mezi Bratislavou, Třincem, Prahou a Portoroží se sportem není snadné, Evžen Balko ale tvrdí, že si čtyřikrát týdně čas na tenis udělá.

„Snažím se hrát dvakrát týdně v Bratislavě, většinou ráno, než mi začnou povinnosti, a dvakrát v Praze. Na golf se dostanu tak jednou za týden. Jsem rád, že ho hrají - stejně jako tenis - i oba synové, jedenáctiletý Denis i šestiletý Viktor, a taky manželka, takže můžeme chodit všichni společně."

Evžen Balko prý ročně najezdí autem osmdesát tisíc kilometrů. Možná i proto vyhledává v každé volné chvíli sport. „Ve Slovinsku, kam jezdíme hlavně kvůli přátelům, tenisu a dobrému jídlu, jsou i krásná golfová hřiště. V tenisovém klubu mám své trenéry, a protože jsem soutěživý, tak i soupeře. Tak jako na Štvanici. Loni jsem tady sehrál hodně vyhecovanou bitvu s Mirkem Horákem z Ferony," usmívá se a říká, že jeho největší zbraní je na kurtě vůle jít za každým míčem.

Třinecké železárny jsou partnerem I. ČLTK Praha právě díky Evženu Balkovi, který našel na Štvanici nejen prima partu lidí, ale i prostředí, kam může zavítat s obchodními partnery na tenis a na dobré jídlo. „Naše partnerství je kombinací kamarádství s možností skvělého sportovního vyžití. A pak - I. ČLTK je opravdu prestižní klub," říká Evžen Balko.

Mladší žáci vybojovali titul!

Družstvo mladších žáků I. ČLTK - mistr ČR: stojící (zleva) Gianluigi Quinzi, Ondřej Dušek, Robin Staněk, Marek Routa, dole Sandra Mateková, Petra Rohanová, Michaela Jirsáková a Jan Pitra

Mladší žáci I. ČLTK jsou mistry republiky v soutěži smíšených družstev! Ve finále domácího šampionátu porazili v Jihlavě po velké bitvě favorizovaný Prostějov 5:4. „Ten výsledek se čekal, jenom se nevědělo, kdo vyhraje," usmívá se trenérka Magda Zemanová, která do Jihlavy dorazila na finále, aby pomohla kolegům Luboši Štychovi a Danu Filjovi. Po dvouhrách byl stav finále 3:3, rozhodovaly debly. „Důležité byly samozřejmě všechny zápasy, ale asi rozhodla čtyřhra holek - Rohanová s Jirsákovou porazily trošku nečekaně Slovenku Uberalovou s Liasovskou. Svoje si uhrál Marek Routa, který ve třetím setu přejel díky vysoce taktickému výkonu Fila, výborně zahrál Robin Staněk: s přehledem porazil Kocourka a v deblu byl po boku Marka Routy, který toho už měl plné zuby, klíčovou postavou." Bod získal i štvanický host z Itálie Gianluigi Qinzi. „Je výborný, ale protože nemá žebříčkové body, musel hrát čtvrtého a ani ve finále si pořádně nezahrál, bylo mi ho líto," říká Magda Zemanová a dodává: „V Jihlavě hrál fantastický tým, všichni si ohromně fandili a prožívali to, byli skvělá parta."

Titul mezi mladšími žáky získali pro ČLTK naposledy hráči ročníku1992, letos tedy »pětadevadesátky«.

Výsledky - čtvrtfinále:
I. ČLTK - TK Urquell Plzeň 8:1.
Semifinále: I. ČLTK - TC Brno 9:0.
Finále: I. ČLTK - Prostějov 5:4
(Routa - Filo 7:5, 2:6, 6:2, Staněk - Kocourek 6:1, 6:3, Rohanová - Uberalová 3:6, 1:6, Quinzi - Štefka 6:1, 6:1, Dušek - Panák 4:6, 2:6, Jirsáková - Liasovská 0:6, 3:6, Rohanová, Jirsáková - Uberalová, Liasovská 6:2, 6:3, Routa, Staněk - Filo, Panák 6:3, 6:3, Dušek, Quinzi - Kocourek, Raštica 4:6, 3:2 skreč)

Kvalita prověřená časem

KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE
:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ
:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL
:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL
:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY
MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz
MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec, tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355, www.moravia-steel.cz

Iva Šimůnková: Nejvíc hraju s dětmi

Novým členům I. ČLTK její příjmení moc neřekne. Teprve když IVU ŠIMŮNKOVOU (47) uvidí na kurtě, možná jim začne vrtat hlavou, že si s tenisem podezřele tyká. Tyká! Ve čtyřiaosmdesátém byla 24. hráčkou světa, porazila Kingovou a Shriverovou, zahrála si finále Swiss Open a s Helenou Sukovou vyhrály čtyřhru v Římě! Všechny tyhle úspěchy ale Iva sbírala pod dívčím jménem BUDAŘOVÁ!

Měla jste docela známé sportovní příjmení - nebylo vám líto, když jste o něj po svatbě přišla?
„V té chvíli asi ne, ale... když si na to vzpomenu, je v tom určitá nostalgie. Přišla jsem o jméno, se kterým jsem dlouho žila a dobře hrála tenis."

S manželem Petrem, který je členem výboru I. ČLTK, jste se prý potkali na diskotéce?
„Na jedné studentské na Strahově. Bylo mi dvacet, chodili jsme do stejného klubu. Petr zovna končil školu. Brali jsme se, když mi bylo čtyřiadvacet."

S tenisem jste začala v Duchcově díky tatínkovi a dodnes tam na vás vzpomínají, dokonce na webových stránkách SK Tenis-odbíjená Duchcov...
„Díky tátovi jsem chodila na tenis odmalička. Vlastně jsem na kurty jezdila už v kočárku. Vzpomínám si, že jako malá holka jsem trávila spoustu času u stěny, to dneska u dětí vůbec nevidím. Jenže táta mi řekl, že dokud nezahraju šedesát úderů za sebou, nepustí mě na kurt. Takže jsem to zkoušela pořád dokolečka, až se mi to povedlo. Nikdo asi nečekal, že bych měla hrát nějak dobře, moje kariéra plánovaná nebyla. Ale už v žácích jsem pořád vyhrávala, i v dorostu jsem byla na špici a tak nějak to přišlo. "

Kdy vám byl Duchcov malý?
„Ve čtrnácti jsem odešla na Panoramu Teplice. Tehdy jsem vyhrála krajský přebor starších žákyň, dorostenek i žen v Severočeském kraji a za rodiči přišel Honza Kurz, abych šla do Teplic, kde se tenkrát hrála druhá liga."

A pak už zavolala Praha?
„V Teplicích jsem byla do šestnácti a pak šla na Olymp, tehdejší Rudou hvězdu. Tam jsem strávila tři čtyři roky a přestoupila na Slavii. A když se v roce 1986 dokončovala nová Štvanice, šla jsem sem."

Vzpomenete si na turnaj nebo zápas, který odstartoval vaše nejlepší tenisové roky?
„Určitě to byl zápas proti Billie Jean King ve druhém kole v Torontu. Byla jsem tenkrát na žebříčku kolem čtyřicítky, ale proti ní jsem byla slabá hráčka. Ona se zdála trošku uražená, že s ní docela bojuju, a když jsme se dostaly do třetího setu, tak to z nepochopitelných důvodů za stavu 3:0 pro mě skrečovala. A od té doby se to rozjelo. Bylo to v roce 1982 a ve třiaosmdesátém jsem byla na žebříčku nejvýš v kariéře."

Dnes je asi konkurence podstatně větší, taky se hraje jiný tenis.
„Určitě. Největší rozdíl je asi v razanci, tehdy se mnohem víc čopovalo, víc se hrály kraťasy. Bylo to pestřejší, ale zdaleka ne tak razantní. Dnes je určitě i trénink tvrdší, je třeba dělat hodně fyzičku, posilovat, všechno je daleko profesionálnější."

Šla byste do toho dneska, kdyby vám znovu bylo dvacet?
„Už mě to jednou napadlo... Asi jo. Říkám si, že jsem tomu tehdy nedala všechno. Trošku chyběly finance, měla jsem sice zázemí u našich, ale zase nebyl trenér, který by se mnou jezdil. Kdybych se mohla dneska vrátit a zkusit to znovu, klidně bych to udělala. Nakonec - to by přece bylo fajn, kdyby mi bylo zase dvacet..."

Co bylo tehdy nejtěžší?
„Pvní turnaje byly skokem do neznáma. Neuměla jsem anglicky, neměla peníze, nebyla moc otrkaná, protože jsem do té doby objela jen pár turnajů. Vzpomínám si, jak jsem jela do Ameriky na Orange Bowl a pak pokračovala na předkvalifikaci turnaje žen. Sama. Teprve později přijely další holky, Katka Skronská, Yvona Brzáková. Bylo tam asi 128 hráček. A jen osm jich postupovalo! Já si to tehdy asi vůbec neuvědomovala, byla jsem ráda, že tam můžu hrát. A kvalifikovala jsem se. Díky tomu jsem tam mohla zůstat na další čtyři turnaje a zahrála jsem si s těmi nejlepšími, i když jsem proti Martině, Chris Evert nebo Wendy Turnbull byla bez šance."

Na jaký turnaj vzpomínáte nejradši?
„Na Roland Garros. Hrála jsem tam od sedmnácti do jedenatřiceti snad každý rok."

A na jaký výsledek?
„Na Wimbledon a zápas s Pam Shriver. Ve třiaosmdesátém jsem ji porazila ve druhém kole."

Taky jste hrála finále Swiss Open.
„To bylo v Luganu, prohrála jsem s Manuelou Malejevovou, tuším dvakrát 6:2, i když jsem ji předtím dvakrát porazila."

Ve Wimbledonu v utkání proti Meskerové

S dětmi Davidem a Luckou na zahradě

Měla jste radši dvouhru nebo čtyřhru?
„V singlu jsem byla lepší, ale debl mě docela bavil. Nejvíc jsem toho odehrála s Marcelou Skuherskou, hodně jsme spolu jezdily na turnaje. Ale pak už jsem partnerky dost střídala, Marcela skončila docela brzo."

Taky jste s Helenou Sukovou vyhrály Řím.
„Tehdy jsme se potkaly v letadle do Říma a jak jsme si povídaly, zjistily jsme, že ani jedna nemáme s kým hrát debla. Tak jsme se dohodly, hned po přistání - což bylo asi pět minut před uzávěrkou přihlášek - jsme se nahlásily a pak debla vyhrály. Čtyřhra s Helenou byla super, hrála výborně."

Taky jste mluvila o zápasech s Martinou Navrátilovou.
„Těch bylo bohužel hodně... Jenom ten první byl na tři sety, právě v Dallasu, kam jsem se kvalifikovala. Bylo to pro ni překvapení, protože mě neznala. Jenomže pak už to bývalo docela hladké."

Jak moc jste se s Martinou znaly?
„Neznaly. Z Prahy vůbec a pak na turnajích to bývalo jenom Ahoj. Vím, že je Martina fajn, ale hráčky první desíky žily vždycky trošičku stranou od těch ostatních."

Jak moc hrajete tenis dnes? A s kým?
„Málo. Občas s dětmi, nejvíc s Davidem, kterému je čtrnáct. Ale je to legrační: nejdřív jsem si s ním nezahrála, ale když se to naučil, je to pro mě těžký. Naštěstí mám Lucinku, té je dvanáct, takže budu mít zase chvíli s kým hrát..."

David vás poráží?
„ Naštěstí mi stačí, když ho rozčílím prvním kraťasem a lobem. Ale nebýt jeho klukovské psychiky, neměla bych šanci."

Jak často tedy hrajete?
„Asi dvakrát do měsíce. A v zimě vůbec ne."

Proč? Neláká vás to?
„Nijak zvlášť. *(s úsměvem)* Ale dřív to bylo horší. Když jsem skončila, tenis jsem bytostně nenáviděla a asi šest let jsem vůbec nesáhla na raketu. Navíc přišly děti, ve třiatřiceti jsem měla Davida, pak Lucinku. Díky nim jsem ale později zase začala hrát."

Kariéru jste ukončila kvůli horším výsledkům?
„V podstatě jo. Padala jsem na žebříčku a najednou byla asi sto sedmdesátá. Hrát kvalifikace se mi prostě nechtělo. Už od osmadvaceti jsem přemýšlela, že skončím, ale na druhou stranu - co bych tady tehdy, v osmaosmdesátém, dělala? Byla jsem už docela unavená, hrála jsem hodně turnajů, sedmadvacet ročně. Vydržela jsem do jedenatřiceti, to je docela dlouho."

Vážně teď hrajete jen s dětmi?
„Tady ani není moc na výběr, moc žen tu není a dobří rekreanti už jsou na mě zase moc dobří, protože dobře běhají..."

A s manželem?
„Jen občas. Jsme docela vyrovnaní a zahrajeme si dobře, i když většinou vyhraju. Ale bývá to dost prestižní záležitost, takže úplně v klidu to není." *(směje se)*

Kdo vůbec Petra naučil tenis? Vy?
„Kdepak, naučil se ho sám. V šestaosmdesátém se mnou dokonce pár měsíců jezdil po turnajích, byl se mnou v Americe a to bylo fajn, protože mě nutil trénovat. Tolik jako tehdy jsem toho nikdy nenahrála."

Oba dva jste dost aktivní pokud jde o klubový život, dětské návštěvy ze zahraničí u vás často bydlí...
„Proč ne? Máme dvě děti, jsem ráda, když přijedou cizinci a děti si procvičí angličtinu."

A klubový život?
„V Duchcově to bylo hrozně prima, bylo tam dvacet dětí od žáků do dorostu a všichni spolu kamarádili. To potom v Praze nebylo a tady na Štvanici, kde byl vyhlášený klubový život, se po rekonstrukci úplně rozplynul. Teprve teď znovu ožívá. Třeba v létě tu nebýval nikdo a teď je tady najednou plno. Možná k tomu přispělo, že přibyly děti a klub i kvůli tomu hodně ožil. A taky je štěstí, že jsme se zapojili do spolupráce stoletých klubů, protože to je další impuls a zpestření. Vzpomínám, že když se jelo na první návštěvu do Barcelony, byl problém lidi přemluvit, aby jeli. Ale pak se návštěvy rozjely a najednou je o zájezdy mnohem větší zájem. Navíc je fajn, že to není na žádné profesionální úrovni, hrát může každý rekreant."

Jak často dnes chodíte na Štvanici?
„Moc často ne, ale když byly děti menší, tak skoro denně. Mám to tady ráda a líbí se mi, jak život v klubu ožívá."

Vy ho určitě probíráte i doma s manželem, viďte?
„Občas. Je to docela užitečné, já to vidím spíš jako máma dětí, on zase jako člen výboru."

Myslíte, že začnete na tenis chodit častěji?
„Doufám, že ten čas přijde. Vždyť je to pro mě nejpřirozenější pohyb. Proč bych chodila na aerobik nebo do posilovny? Tenis můžu hrát s lehkostí a přitom se unavím úplně stejně."

CHEMOPROJEKT

Chemoprojekt, a. s.

- česká projekční, inženýrská a dodavatelská společnost
- na poli chemického průmyslu působí již od roku 1950 v oblasti organické a anorganické chemie, petrochemie, rafinerií, zpracování zemního plynu, výroby papíru a celulózy, energetiky a ochrany životního prostředí
- po privatizaci v roce 1992 se Chemoprojekt, a. s. zaměřil na komplexní činnost a realizaci investičních projektů formou na klíč
- koncem roku 2001 došlo ke změně akcionářské struktury Chemoprojektu jehož vlastníkem byla od roku 1995 francouzská inženýrská společnost Krebs/Technip
- novými akcionáři se počátkem roku 2002 staly české společnosti Safina, a. s. a Unis, s. r. o., které společně s managementem Chemoprojektu kontrolují 98,1% akcií
- v červenci roku 2004 se činnost Chemoprojektu rozšířila na oblast biotechnologické farmacie odkoupením ICN ČR, a.s. od americké společnosti (od 1.12.2005 byla ICN ČR přejmenována na tradiční VUAB Pharma a.s.)
- certifikáty - ISO 9001, ISO 14001

Chemoprojekt, a.s.
Třebohostická 14, 100 31 Praha 10
tel.: 261 305 336
fax: 261 305 341
e-mail: chemoprojekt@chemoprojekt.cz
www.chemoprojekt.cz

CHEMOPROJEKT

Péče o děti a mládež

Nadační fond dětského a juniorského tenisu (dále jen NF)
- Chemoprojekt, a.s. se podílí spolu se SAFINA, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic na podpoře NF partnerstvím při organizaci, osobní účastí představitelů a finančně
- bližší informace o NF naleznete na reklamní stránce SAFINA, a.s.

NADAČNÍ FOND DĚTSKÉHO A JUNIORSKÉHO TENISU - NON-PROFIT ORGANIZATION
KIDS AND JUNIOR TENNIS ADVANCEMENT

Vodácký putovní tábor (VPT LIPNO)
- tradiční aktivita podporovaná Chemoprojektem již od roku 1962
- možnost letní rekreace v přírodním duchu s vodáckým putováním po řece Vltavě
- původní tábořiště na osamělém břehu přehradní nádrže Lipno je v současnosti stálou základnou v majetku Chemoprojektu a.s.

Štvanická výprava při slavnostní večeři v klubu Fitzwilliam, v čele sedí prezident I. ČLTK František Stejskal

Návštěva v Dublinu: Fitzwilliam udělal dojem

Byla to milá návštěva, i když deštivá a pro někoho přece jen trošičku komplikovaná. Eduardu Vítovi totiž cestou do Dublinu, kam výpravu I. ČLTK pozval začátkem června v rámci spolupráce Sdružení stoletých klubů Fitzwilliam Lawn Tennis Club, v Ruzyni dvakrát uletělo letadlo...

„Eda za námi dorazil až druhý den odpoledne," přikyvuje s úsměvem Hana Kurzová, která byla v sedmičlenné štvanické minivýpravě spolu s prezidentem klubu Františkem Stejskalem, Petrem Šimůnkem, Emilem Haismanem, Eduardem Vítem a Lubošem a Soňou Zahradníkovými. Kromě paní Zahradníkové všichni I. ČLTK reprezentovali i na kurtě. I když - Hana Kurzová v barvách irského klubu, který měl poněkud děravou sestavu.

Celé čtyři dny bohužel v Dublinu propršely, a tak se ani jediný zápas neodehrál na venkovních kurtech s umělou trávou, ale v hale. Hrálo se stystémem do patnácti gamů a I. ČLTK celkově vyhrál 8:4. O výsledky ale při vzájemných návštěvách Centenary Tennis Clubs vůbec nejde.

Fitzwilliam je nejprestižnějším klubem v Dublinu a řada jeho členů prý tenis vůbec nehraje, členství je pro ně společenskou záležitostí. V klubu posnídají, přečtou si noviny... „Když jsme oznámili taxikáři, kam jedeme, řekl nám, že musíme být velmi bohatí a ještě mít správné konexe, protože normální smrtelník se do klubu nedostane," říká Petr Šimůnek.

Fitzwilliam Lawn Tennis Club má kromě tenisu také sekci bridge, turistiky a squashe. Co Petra Šimůnka mimořádně zaujalo - v klubu funguje jakási »vínová komise«. „Nakupuje mladá vína dobrých ročníků z oblasti Bordeaux a Burgundska a nechává je zrát ve vlastní vinotéce. Teď tam pijí vína, která nakoupili jejich otcové a chtějí dopřát totéž další generaci."

Co štvanická výprava členům dublinského klubu záviděla, to byla klubovna. Exteriér má sice modernější, ale z interiéru ve dřevě dýchá tradice a historie. „Připomíná mi tradiční anglický pánský klub," říká Petr Šimůnek a Hana Kurzová dodává: „Celá budova je vyzdobena dokumentací z historie klubu - to je něco, po čem na Štvanici pořád toužíme. Tohle byla skvělá inspirace."

Ještě něco se sekretářce I. ČLTK v Dublinu líbilo: „Ve Fitzwilliamu mají perfektně zpracovaný dress code. Hrát se smí výhradně v bílém oblečení, pánové nesmějí do klubu v džínách a večer je nutností sako. Možná trošku zkostnatělé, ale každopádně to tam uplatňují," všimla si Hana Kurzová, které - podobně jako celému vedení I. ČLTK - vadí, že na Štvanici někteří hrají do půl těla a v obuvi, která je vhodná možná pro orientační běh, ale rozhodně nikoli na antuku. „Chceme s tím něco udělat," přikyvuje Petr Šimůnek.

Čtyřdenní návštěva Dublinu byla i možností ochutnat pověstný Guiness, tradiční irské smetanově hebké pivo. „Jako digestif - proč ne? Ale dát si ho po tenise na žízeň, to si dost dobře neumím představit," směje se Petr Šimůnek, jenž se s Františkem Stejskalem a Lubošem Zahradníkem vypravil i na návštěvu pivovaru. Výprava stihla i prohlídku Dublinu a návštěvu stylové vily jednoho z členů, bývalého reprezentanta Irska, jenž hrál před lety na Štvanici Davisův pohár proti Kodešovi a spol. „Vzpomínal, že byli tekrát hrozně biti," usmívá se Petr Šimůnek. Nádherná vila s rozlehlou zahradou v krásné čtvrti na něj i na ostatní ale udělala dojem, stejně jako prestižní Fitzwilliam Lawn Tennis Club a jeho tradice. Určitě stojí za to podívat se do Dublinu ještě jednou. Pokud možno tehdy, až nebude pršet...

Před začátkem zápasu: vlevo domácí, vpravo výprava I. ČLTK

Vinotéka v klubovně Fitzwilliamu

KONFERENČNÍ CENTRUM CITY

Nové Konferenční Centrum CITY

- reprezentativní sály
- profesionální technické a komunikační vybavení
- doplňkové služby – ubytování, catering, technická asistence, dekorace sálů

Individuální přístup ke klientům

ECM

Skupina ECM
Na Strži 65, 140 62 Praha 4
Tel.: +420 261 142 330
e-mail: jcicha@ecm.cz

www.ecm-konference.cz

V.I.P. turnaj v deblu: Václav Klaus slavil vítězství

Dobojováno! Na snímku vítězové turnaje Václav Klaus a Ladislav Polák

Byl to dvoudenní turnaj, ač původně plánovaný výhradně na neděli. Že jste o tom nevěděli? Vaše chyba. Stačilo maličko se zdržet...

„Já končil krátce po půlnoci, ale pokud vím, někteří »hráli« ještě kolem půl páté ráno. Tomáš Bělohradský s Vítkem Ullmanem určitě," usmíval se v pondělí ráno, den po tradičním klubovém V.I.P. turnaji ve čtyřhře, manažer I. ČLTK Vladislav Šavrda. Třetí červencová neděle se totiž na Štvanici mimořádně vydařila.

Už při pozdní snídani bylo jasné, že na sluníčku vyšplhá rtuť teploměru vysoko nad čtyřicítku. Nebál se ale snad nikdo, i když pohoda u bazénu, kde bylo výjimečně živo, lákala mnohem víc než kurty, byť skvěle připravené.

„Určitě mám tisíc špatných vlastností, ale na horko se dnes vymlouvat nebudu. Proti sluníčku a vedru jsem odolný," usmíval se prezident Václav Klaus, čestný člen I. ČLTK Praha, jenž na klubových turnajích chybí málokdy. I tentokrát hrál spolu s Ladislavem Polákem a ve skupině A, kterou cestou za vítězstvím v turnaji vyhráli, jim byl největším soupeřem pár Kolář - Velek. Zápas skončil dramatickým tie-breakem, v němž vítězové odvraceli mečbol!

„Já jsem na tohle počasí zvyklý z Maroka, kde jsem strávil dost času, mně teplo nevadí," glosoval zase úmorné vedro šéf Agrofertu Andrej Babiš, jenž si ve skupině C zahrál mj. proti pražskému primátorovi Pavlu Bémovi nebo daviscupové legendě Jiřímu Hřebcovi.

Štvanice byla celý den plná pohody, skvělého jídla a pití, o které se postarala restaurace Kogo, a především zajímavých a úspěšných lidí, vesměs členů, partnerů či tradičních hostů I. ČLTK. Na turnaj přijel i premiér Mirek Topolánek nebo ministr dopravy Aleš Řebíček, šéf Subterry Petr Kuchár, Tomáš Plachý mladší ze společnosti Safina, Miroslav Horák z Ferony nebo viceprezident developerské skupiny ECM, která je i titulárním partnerem Prague Open, Tomáš Vlček. Ten se ve skupině B po boku Jana Kurze neprosadil a po třech odehraných setech si liboval: „Ty tři sety se daly vydržet, lituju všechny, kdo postoupili," usmíval se a dodal: „Ještě že je tady bazén..." Vzápětí připustil, že golf, pokud by to nebylo zrovna na Karlštejně, by v takovém vedru byl přece jen o něco příjemnější. „Golf hraju momentálně častěji než tenis. Ale baví mě i auta, především závody na okruzích."

I v kokpitu okruhového speciálu by ale v neděli 15. července bylo k nevydržení. I když... „Ještě horší je na tenis zima, takže mě vedro nevadí," říkal Miroslav Horák z Ferony a k výsledkům v turnaji s úsměvem dodal: „Sedm měsíců mě trápil tenisový loket a taky hraju mnohem častěji golf, takže jsem dnes spoléhal spíš na štěstí začátečníka a na partnera. A včera jsem zřejmě zvolil dobrou přípravu - hrál jsem golf na Čeladné a těch šestačtyřicet stablefordových bodů mě naladilo..."

Turnaj si zahráli i bratři Huťkové, vždyť Pavel je se štvanickým klubem svázaný roky, podobně jako Petr s TK Přerov. „Nevíte, jak hraje brácha?" ptal se chvíli po poledni Petr a mířil ke kurtu číslo 4. Po pár vteřinách se ovšem vracel se slovy »tak daleko v tom slunku nejdu...«.

Zatímco zdatní rekreační hráči z řad hostů a partnerů nabízeli krom solidních úderů především bojovnost, o tenisové lahůdky se starali Jiří Hřebec, bratři Huťkové, kluboví trenéři Jiří Fencl, Vítek Ullman a Petr Vaníček nebo někdejší fedcupový kapitán Jiří Medonos. Po prohraném zápase s párem Klaus - Polák se na sebe ale zlobil: „Nehrál jsem dobře a pěkně mě to štve," ulevil si.

Od čtvrtfinále už se hrál na Štvanici velmi solidní tenis. Výborné byly souboje pozdějších finalistů Tomáše Plachého juniora s Markem Moravcem proti dvojicím Bém - Petr a Topolánek - Jiří Polák. „Mně to horko vadí a myslím, že nejsem sám. Navíc antuka není můj povrch, líp se cítím v hale, kde spíš uplatním solidní servis a hru nad hlavou. Ale vybral jsem si dobrýho partnera," glosoval postup do semifinále Mirek Topolánek a dodal: „I když to vedro... Já jsem úporňák, když propotím osmnáctý tričko, vezmu si devatenáctý a jedu dál..."

pokračování na str. 32

Václav Klaus a jeho soustředění na síti

Vedro prezidentovi nevadilo

Jedním z mála, kdo si při turnaji nestěžoval na nelidské vedro, byl VÁCLAV KLAUS. Prezident ČR je také čestným členem I. ČLTK a při klubových turnajích většinou nechybí.

Pane prezidente, gratulujeme k vítězství.
„Děkuji, ale to je hlavně zásluha mého partnera. Já totiž čtyřhru moc neumím, ze sta zápasů za rok je sedmadevadesát dvouher. Vadí mi - tak jako asi i řadě jiných rekreačních hráčů, když chvíli jen přihlížím výměnám a pak musím zvládnout ten jeden jediný úder."

Jak jste zvládal horko, které mnohé doslova zničilo?
„Až tak mi nevadilo, na vedro jsem relativně odolný. Člověk má občas tendence se vymlouvat, taky na počasí. Mám možná tisíc špatných vlastností, ale tuhle ne. *(s úsměvem)* Turnaj jsem ještě v takovém horku nikdy nehrál, ale zápas ano."

Jak často jste se na jaře a v létě dostal na kurt?
„Stejně často jako v zimě. Jsem totiž přesvědčen, že kdo chce, čas na sport si udělá. Myslím, že hraji zhruba třikrát týdně, aspoň se o to snažím."

Často chodíte právě na Štvanici, což je známka toho, že se vám tady líbí...
„Moc, mám pocit, že sem patřím. Prvně jsem tu byl před lety jako divák na Davis Cupu, to byla tehdy jediná možnost vidět pěkný tenis. Štvanice je unikátní, neopakovatelné místo. Přál bych vedení klubu, aby udělalo ještě další krůček vpřed, aby se mu podařilo přilákat na Štvanici další členy a nabídnout jim ještě rozmanitější vyžití, i když vím, že to není snadné."

Co konkrétně máte na mysli?
„Neodvažoval bych se radit, to opravdu ne. Jen si myslím, že pro přilákání nových členů je potřeba ještě víc osvěty. Mám pocit, že si spousta lidí myslí - tak jako kdysi já, že Štvanice je uzavřený klub pro výlučnou společnost, kam se musí »normální« člověk bát vstoupit. Ani já bych se sem před časem nikdy nešel přihlásit, prostě bych se neodvažoval. A tohle je, myslím, potřeba změnit."

Uvolněná atmosféra na terase restaurace během turnaje

Napětí na kurtě - zcela vpravo premiér Mirek Topolánek, v pozadí Pavel Huťka

Na vyřazené a sluníčkem zničené čekal bazén...

I podvečerní finále, které sledoval početný hlouček diváků, nabídlo pěkný tenis, Václav Klaus s Ladislavem Polákem, kteří loni ve finále podlehli dvojici Pavel Houdek - Josef Martinovský, ho nakonec vyhráli 6:3. Pak už přišly ke slovu lahůdky z kuchyně restaurace Kogo, z grilu, taky skvělé chardonnay a nezbytné šampaňské.

„Upřímně říkám, že podobné turnaje nemiluju, ale ten dnešní byl hodně vydařený," říkal cestou k bazénu Jiří Hřebec. „Dokonce si myslím, že jeden turnaj do roka je málo, možná bychom to měli na podzim zopakovat," navrhoval.

„Ještě naposledy se hlásí Gabo Zelenay... Chci vám říct, že jste pro mě všichni hrdinové, protože jste tenhle turnaj dohráli až do konce. Čtyřiadvacet dvojic jsme tady ještě nikdy neměli, taková účast nás těší. Přeju vám krásný večer a - choďte na Štvanici co nejčastěji, rádi vás tady uvidíme," odstartoval Vladislav Šavrda s mikrofonem v ruce »dotočnou«, která byla opravdu vydatná. Nakonec - zkuste se zeptat Tomáše Bělohradského nebo Vítka Ullmana...

Výsledky - čtvrtfinále: Nestrašil, Medonos - Řebíček, Stejskal 6:3, Plachý jun., Moravec - Bém, Petr 6:2.
Semifinále: Klaus, L. Polák - Nestrašil, Medonos 6:0, Plachý, Moravec - Topolánek, J. Polák 6:5.
Finále: Klaus, L. Polák - Plachý jun., Moravec 6:3.

Štěstí přeje připraveným

www.ferona.cz

Ferona
železná jistota

Rekreační turnaje dostanou nový kabát

Luboš (vlevo) a Pavel Zahradníkovi patří k nejlepším rekreantům I. ČLTK a nový systém bodování turnajů na tom jistě nic nezmění

Systém rekreačních turnajů s názvem Štvanický satelit je v našem klubu zaveden již řadu let. Znamená to, že se během letní sezóny sehrají maximálně dva singlové turnaje, ve kterých je postup do dalších kol bodově ohodnocen, a k tomu se polovinou bodů přičítají postupy v jednom turnaji čtyřher. Celkový součet potom stanoví závěrečné pořadí, které však - aniž bychom tím chtěli snižovat úspěchy vítězů posledních let - má slabiny. Především v tom, že turnaj čtyřher, který má být hlavně společenskou událostí, se stává pro některé hráče honbou za získáním kvalitního partnera, pro jiné naopak příležitostí udělat slabšímu hráči radost z partnerství s hráčem dobrým. Tím jsou ovšem bodové zisky značně zkresleny. Také nasazování a následný vyřazovací způsob singlových turnajů způsobí, že pouze v předkolech si slabší hráči zahrají vyrovnaná utkání, poražení potom mají nejméně měsíc od zápasů odpočinek a postupující už ve druhém kole nevyhnutelně čeká nasazený silný hráč. S nadsázkou lze říci, že ti slabší rekreační hráči si za sezonu zahrají pouze dvě dvouhry a jednu čtyřhru, a to je bezesporu strašně málo.

Od začátku letní sezony 2008 by proto mělo dojít ke změně systému turnajů a počítání bodů. Na základě výsledků a konečné tabulky letošního Štvanického satelitu budou hráči rozděleni do kategorií, noví zájemci pak výkonnostně ohodnoceni podle vyjádření trenérů nebo tenisových partnerů. Podle počtu přihlášených hráčů a hráček bude stanoven i počet jednotlivých kategorií, neboli divizí. V těch pak bude minimálně osm, maximálně dvanáct hráčů, kteří se v průběhu sezóny utkají systémem každý s každým. Celkový počet zápasů každého hráče tak bude minimálně sedm, maximálně jedenáct, vesměs se soupeři podobné výkonnosti. Na konci sezóny vznikne závěrečná tabulka podle vzoru z jiných sportů, včetně skóre setů, které může při rovnosti bodů o pořadí v divizi rozhodovat. Z hráčů nejvyšší divize vzejdou i pomyslné stupně vítězů nejlepších hráčů klubu a ze všech dalších divizí se bude postupovat i sestupovat (dva až tři hráči podle počtu účastníků v divizi). Tímto způsobem tedy bude každému hráči umožněno sehrát v sezoně řadu vyrovnaných zápasů a zároveň při dobré výkonnosti postoupit v příštím roce o divizi výše.

Nový systém bude vyžadovat určitou kázeň z hlediska dodržování termínů jednotlivých kol v divizích, zcela jistě bude muset existovat dobrovolný soutěžní výbor s pravomocí kontumačních výsledků v případě dlouhodobě nesehraných utkání. Výsledky a průběžné tabulky jednotlivých divizí budou vedeny a aktualizovány na internetových stránkách klubu.

Věřme, že nový systém najde dostatek příznivců a přispěje k větší sportovně-společenské angažovanosti neprofesionálních hráčů klubu.

Vladislav Šavrda

Děti si užily tři turnaje

Jana Cup, to není jen tenis, ale především spousta her pro ty nejmenší, se kterými to trenérka Jana Pikorová umí

Jana Cup

První ze tří štvanických turnajů pro nejmenší - děti ze školičky I. ČLTK - měl tradičně hojnou účast a spoustu vítězů. Trenérka Jana Pikorová rozdělila děti podle ročníků narození do několika skupin a pochvalovala si vydatnou pomoc rodičů. „Všem těm, kteří nám pomáhali, chci moc poděkovat, bez nich bychom turnaj v takové pohodě nezvládli," říká zkušená trenérka, které tradičně pomáhala dcera Romana a manžel Jiří. Jana Pikorová se ve školičce dokonce stará o tříleté prcky, přestože pod hranici pěti, maximálně čtyř let nikdy nechtěla jít. „Jenže rodiče mě prostě ukecali. Takže mám ve školičce tříletého Otíka Šrejbra, Luisu Vydrovou a Viktorku Beránkovou. Ale jsou báječný," rozplývá se dobrá duše štvanické práce s dětmi, která si u rodičů vyžádala jednu zkušební hodinu, aby poznala, jestli to s těmi tříletými zvládne. „Byli skvělí, tak jsem si je ve školičce nechala."

Rodiče svoje ratolesti při všech turnajích doprovázeli, povzbuzovali a mnozí také pomohli s organizací

Čtyři nejlepší z turnaje v polovině července: zleva třetí Markéta Holmanová a Matěj Dufek, druhý Dominik Nový a vítěz Jakub Doležal

Tecnifibre Uniqua Cup I

Prostřední červencovou sobotu se zúčastnilo jedenáct dětí - nejen ze Štvanice - turnaje v minitenisu. Znovu se hrálo na kurtech na Slavoji, znovu za velké účasti rodičů i prarodičů, kteří své potomky vydatně povzbuzovali. Šesti a sedmileté děti hrály zápasy na dva vítězné sety do deseti bodů. „Byl to první turnaj v minitenise, nechala jsem se přesvědčit. Nejsem totiž příznivcem turnajů pro ty nejmenší, protože mám pocit, že se zbytečně nervujou. A někteří rodiče bohužel už i při takových turnajích za plotem šílí," vysvětluje Jana Pikorová. Turnaj vyhrál Jakub Doležal z Třebíče. „Je to moc šikovnej kluk, mile mě překvapilo, jak hrál. Musím říct, že v semifinále už byl k vidění moc pěkný tenis," chválí Jana Pikorová.

Tecnifibre Uniqua Cup II

V sobotu 21. července si děti do devíti let zahráli na Štvanici poprvé čtyřhru! „Přes zimu jsme debla trénovali, pro děti je to určitě zpestření a tolik je to psychicky nevyčerpává. Proto jsem si turnaj ve čtyřhře prosadila," říká Jana Pikorová a usmívá se: „A já měla debla vždycky ráda." Turnaje se zúčastnilo dvanáct dvojic, tedy 24 dětí, včetně několika dvojic ze Štvanice. „Účast mě potěšila a turnaj měl ohlas, takže bych příští rok chtěla udělat deblové turnaje dva. Musím poděkovat Pavlu Huťkovi, který nám dal odlehčené míče Tecnifibre pro děti. Zdaleka tolik neskáčou, takže mrňousy nepřeskočí." Trenérku I. ČLTK potěšilo, že turnaj vyhrála »její« dvojice: Štěpán Langpaul a Jakub Vladík. „Oba jsou šikovní, příští rok budou možná hrát za mladší žáky I. ČLTK," říká Jana Pikorová.

DJ Lucky Lucaso: Ďábel v podkolenkách

Na Štvanici si na něj chvíli zvykali. „Chápu je, jsem přece jenom trošičku jinej," směje se DJ LUCKY LUCASO (33), vlastním jménem Lukáš Penz. Od pěti do šestnácti vyrůstal ve Španělsku. Teprve pak se vrátil domů do Česka, odkud si ještě odskočil na vojnu do španělské Almerie. Ve španělském pase má pro našince hodně legrační jméno: Lucas Eduardo Penz-Kodajova. „Eduardo mám po kapitánovi ve španělských legiích, kde jsem sloužil. Pokřtili mě v kostele. A Kodajová po mámě, ve Španělsku to tak prostě je," vysvětluje Lucaso, muž mnoha profesí, který je druhý rok členem I. ČLTK a na Štvanici hraje skoro denně. Jméno si ale udělal především jako DJ, moderátor a showman.

Mládí jste prožil ve Španělsku - jak to přišlo?
„Když mi bylo pět, tak jsme se tam s mámou odstěhovali. Vrátil jsem se ve dvaadevadesátém."

Přijel jste a zůstal? Zapomněl na sluníčko, moře a pláže?
„Přesně tak, už jsem toho měl dost. A Česko je nádherná země. Našel jsem tady i super lidi. To »latino« mi ale v srdci zůstalo. Jsem trochu Španěl, mám rád vínečko, zábavu, dobrý lidi a hudbu."

Když jste se vrátil do Česka, věděl jste, co budete dělat?
„Ne. Já tu byl vždycky jen na dovolené, na pár týdnů. Až ve dvaadevadesátém jsem se tady zamiloval, pak mě kluci vzali do Špindlu, kde jsem poprvé viděl sníh a - protáhlo se to na patnáct let..."

Co všechno už jste v Praze dělal?
„V Pražské informační službě, dělal jsem bagážistu, tahal kufry, čtyři roky byl v recepci hotelu Forum a pak v Marriottu. Cestovní ruch se mi líbil, umím sedm jazyků, kromě češtiny a španělštiny taky angličtinu, němčinu, italštinu, francouzštinu, norštinu a španělský dialekt - valenciano nebo katalano. No a při tom jsem chodil pařit a dělal performátora. Ve dne kvádro, v noci druhej život, mejdany. Taky se Salmou Hayek nebo Vin Dieselem, o které jsem se tehdy staral v hotelu."

A performátor...
„Prostě jsem dělal na mejdanech show. Do toho jsem natočil pár reklam, třeba na coca-colu, hrál ve filmech, v zahraničních i našich. V Samotářích, v Perníkový věži, v Děvčátku... Pak jsem začal dělat produkci, svoje mejdany, v Radosti FX - až mě zavolali do Španělska na vojnu."

Takže jste se vrátil?
„Musel jsem. Poslali mě ale na druhou stranu Španělska, tisíc kilometrů od mámy. A navíc - to bylo k snídani pivo, k obědu pivo, k večeři pivo, prostě nuda, žádný sport, nic. Nastoupil jsem v den mých narozenin, v listopadu, a hned přetáhl večerku, takže mě šoupli do basy. Přes mříže jsem ale podepsal španělský legii a stěhoval se do Almerie. Na dva roky. Byl to skvělej zážitek, vůbec toho nelituju. Je to elitní jednotka, makalo se tam, takže jsem se vrátil jako korba... A bral jsem to jako legraci, jako dovolenou. To mi bylo pětadvacet. A pak jsem se vrátil a - vzápětí šel na loď, kam jsem si už předtím podal přihlášku."

???
„Chtěl jsem to zkusit už před vojnou. Byla to luxusní loď, Mercury, pro čtyři tisíce pasažérů. Za rok a půl jsem objel čtyřikrát svět. Všude jsem byl, všechno jsem viděl. *(směje se)* Začínal jsem jako pingl v šestihvězdičkové restauraci v kvádru a bílých rukavičkách, vypadal jsem jako tučňák. Byla to dřina, i čtrnáct, dvacet hodin denně. Po třech měsících jsem šel na bazén, kde jsem pak dělal plavčíka, a skončil jsem u divadla jako entertainer a perfomátor. Ta pražská škola se mi hodila. A nakonec jsem dělal dýdžeje na diskotéce. Nevydělal jsem si tam ani dolar, všechno jsem utratil, ale byla to báječná doba."

A teď? Taky je to báječná doba?
„Nestěžuju si. Zkusil jsem všechno, byl jsem herec, moderátor, showman, animátor a do všeho šel po hlavě. Taky jsem hrál a zpíval s punkovou kapelou Plexis. Teď už šestý rok moderuju a dýdžejuju, po večerech kroutím oplatky. Nejdřív sám, teď jsme dvojka s Uwou. Začali jsme v klubu v Železný ulici, kde jsme dělali zábavu pro zlatou pražskou mládež, pak jsme byli tři roky v Duplexu, kratičce v klubu Celnice a teď se těšíme, až se na konci října otevře naproti Kotvě Palladium. Bude to luxusní obchoďák a páté patro bude jenom zábava - restaurace, bary, puby, kasina... A klub pro patnáct set lidí. Tam budeme s Uwou dělat produkci a hrát."

DJ Lucaso v akci - i když tohle je přece jen trochu nadsázka

Co dělá dýdžej když zrovna nehraje?
„Chodí po kavárnách, kde vymýšlí nové věci. Lidi si asi myslí, že jenom blbneme a nic neděláme, ale není to úplně tak." *(usmívá se)*

Vy taky hrajete na Štvanici tenis - a dobře!?
„Já hrál tenis ve Španělsku. Měli jsme krásnej velkej pozemek u pláže a hned vedle byly kurty. Když foukalo, tak jsem jezdil na prkně, když ne, hrál jsem tenis. Začal jsem asi ve dvanácti, dotáhl to do druhé ligy ve Valencii, po škole jsem si udělal trenérský kurz. Ale pak přišly ty mejdany a dvanáct let jsem nehrál. Až teď. Uwa hraje hokej, roste mi břicho, tak jsem si řekl, že bych měl taky něco dělat. Tak hraju tenis."

Proč na Štvanici?
„Protože jsem se jednou na mejdanu seznámil s Tomášem Hláskem a s Láďou Chramostou, kteří mi pak dali k narozkám každý jednu raketu. Pak jsem se potkal s Romanem Jebavým, šel si s ním zahrát a - od té doby chodím pravidelně."

Není na vás I. ČLTK trochu moc seriozní klub?
„Je *(usmívá se)*. Kdyby to bylo na mě, asi by to tady vypadalo maličko jinak... Ale ČLTK je klub s ohromnou historií a tradicí, takže to naprosto respektuju. I když lidi jako já by to tady mohli trošku oživit. Zpočátku mě asi měli za blázna, i pan prezident Stejskal, ale teď už mě snad berou jako člena rodiny. Já holt vypadám jinak na ulici, v autě i na kurtě - hraju v podkolenkách, mám svoje oblíbený trička a taky jsem španělskej liftař. Odmalička mě učili zakopat se vzadu, nechodit na síť a drtit nepřítele zezadu *(směje se)*. A taky jsem prostě exhibík. Ale když mě pak lidi poznají, všechno bývá v pohodě. Takže už jsem snad zapadl a cítím se na Štvanici skvěle."

Jak často hrajete?
„Šest dní v týdnu, někdy i dvakrát."

A které »nepřátele« se snažíte drtit zezadu?
„Většinou mladý kluky, juniory. S rekreanty si - bez urážky - prostě nezahraju. Kondičku sice nemám, ale ten feeling, ten pocit, tam pořáde je. Ale hlavně chci říct, že se mi tady moc líbí."

Rikl o titulu z roku 1990 neví...

Extraligový titul I. ČLTK z roku 1990 zdaleka není tak zaprášený jako ten z pětasedmdesátého, o kterém jsme psali v prvním čísle I. ČLTK REVUE. I tak je ale pátrání ve vzpomínkách pro některé účastníky neřešitelné, ba úsměvné. .

Fotky staré 17 let: Andrea Strnadová přispěla k titulu vítězstvím nad Vildovou

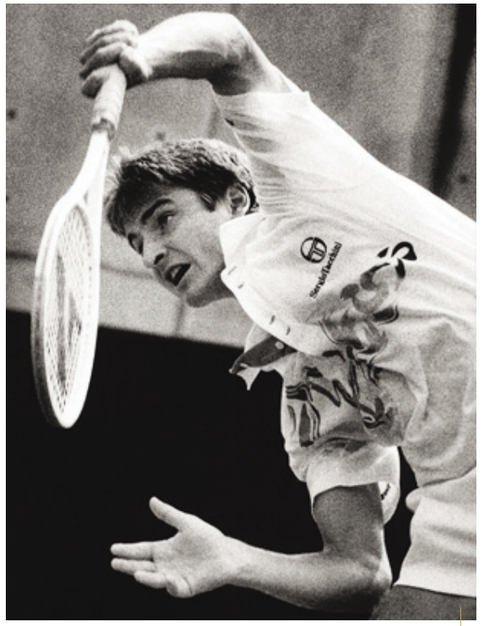

David Rikl si na extraligové finále z roku 1990 vůbec nepamatuje

Jan Kodeš mladší udolal ve finále Víznera

David Rikl, tehdejší štvanická jednička, si například na titul vůbec nevzpomíná a na otázku, zda si vybaví zápas proti Kordovi, jenž proti němu nastoupil ve finále za PSK Olymp, jen rezolutně zakroutí hlavou: „Tak to si vůbec nepamatuju... A že jsem hrál proti Kordovi? To je pro mě nová věc... Pokud vím, hrál jsem proti němu jen jednou, debla. S Kafelnikovem jsme je porazili v Mnichově, když hrál s Beckerem. Ale v lize? A singla? To si fakt vůbec nepamatuju... Zkuste Dammika, to je historik."

Davide, Martin Damm u titulu v devadesátém chyběl. Ale tví tehdejší spoluhráči mají naštěstí lepší paměť. Mladičký tým ze Štvanice ve složení David Rikl, Daniel Vacek, Lukáš Hovorka, Jan Kodeš mladší, Andrea a Jana Strnadovy a Leona Lásková v červnu 1990 nejdřív spanilou jízdou »prokličkoval« jihlavskou skupinou. V ní postupně porazil Ostravu 5:4, jihlavský Spartak 6:2, Slovan Bratislava 5:4 a favorizovaný Přerov také 5:4. S přehledem vyhrál skupinu před Přerovem a těšil se na finále proti Olympu, jenž pokořil všechny soupeře v pražské skupině. O titul se hrálo už dva dny po odehrání skupin ve Stromovce.

Olymp měl v sestavě tehdejší jedničku Petra Kordu, hráli za něj Flégl, Stankovič, Vízner, Bobková, Vildová a Balnová. Na vítěze čekala prémie 120 tisíc korun, podíl z celkové dotace půl milionu korun. A »školka« ze Štvanice začala finále zostra. Dokonce tak, že po prvních šesti odehraných zápasech bylo o titulu jasno, jediný bod pro Olymp získal Korda výhrou nad Riklem! Čtyřhra děvčat skončila skrečí a zbývající zápasy se vůbec nehrály.

„Pár věcí si samozřejmě vybavím," usmívá se Jan Kodeš mladší. „Vím, že jsme hráli finále na Rudý hvězdě, že jsme ve skupině v Jihlavě čtyřikrát vyhráli, což bylo asi trochu překvapení, ale pak už jsme věděli, že můžeme vyhrát i ve finále. Byl to pěknej týden, já měl soutěže družstev rád." Kodeš si vybavuje i zápas proti Víznerovi. „Dvakrát 7:5, ne?"

Honza Kodeš je zřejmě jediným z tehdejšího týmu, kdo má na Štvanici pořád členství, i když nehrající. Hraje za Cibulky a ve Vestci má akademii.

Útržky vzpomínek na finále před sedmnácti lety hledal pracně i Pavel Huťka, tehdejší kouč Davida Rikla. „Já ze Štvanice odešel o dva roky dřív, začal jsem dělat Pro Kennex, ale na to finále si vzpomínám. Vím, že to bylo trochu s klikou," usmívá se.

Pro osvěžení paměti a pro pořádek ještě finálové výsledky: PSK Olymp - I. ČLTK 2:5 (Flégl - Hovorka 5:7, 6:2, 4:6, Vízner - Kodeš ml. 5:7, 5:7, Korda - Rikl 6:4, 6:1, Stankovič - Vacek 2:6, 6:7, Vildová - A. Strnadová 2:6, 2:6, Balnová - Lásková 6:7, 4:6, Bobková, Vildová - J. Strnadová, A. Strnadová skr., další zápasy se nehrály)

Trenérský chlebíček není co závidět - někdy je potřeba na kurtě i zatančit, tak jak to předvádí Martin Zenkl

Martin Zenkl: Černý kůň, který kulhá...

Na Štvanici už patří k inventáři. MARTIN ZENKL (43) trénuje v I. ČLTK sedmnáct let! Z klubového trenéra a kouče talentovaných juniorů je dnes privátní trenér. Už tři roky.

Jak došlo k té změně?
„Skončil jsem s hráči, které jsem vedl, a taky se mi nechtělo cestovat. Jako osobní kouč musí být trenér hráči k dispozici prakticky pořád, zatímco teď mám pracovní týden od pondělka do pátku a o víkendu můžu hrát golf. A konečně žít normální život."

Takže o víkendu vás nikdo na kurt nedostane?
„V sobotu nebo v neděli jdu na kurt jen kvůli přátelům." *(s úsměvem)*

Kolik hodin odehrajete za týden?
„Když je sezona, tak čtyřicet. Ale třeba první dva týdny prázdnin skoro nehraju."

Cítí to občas tělo?
„Bohužel hodně často, občas už je to krušný..."

Kolik času jste strávil na kurtě dřív?
„Občas jsem taky za celý den nevzal raketu do ruky. *(směje se)* Ne, ale... víc než dvě hodiny denně jsem většinou nehrál, obstarali to sparringpartneři."

Ptát se, proč jste zůstal i po ukončení klubového angažmá na Štvanici, je asi zbytečné...
„Protože tady jsem roky, mám tu spoustu kamarádů a - Štvanice je Štvanice. Za lepším se přece nedá odejít."

Mimochodem - jak jste se vůbec objevil v I. ČLTK?
„To je docela legrační historka. Hrál jsem s raketou Pro Kennex a když mi jednou praskl rám, šel jsem za Pavlem Huťkou. A on mi jen tak mimochodem povídá: Nechceš trénovat na Štvanici? Potřebujeme trenéra. To bylo v roce devadesát. Tak jsem přišel a - nastoupil. Jinak pro Pavla dělám už pár let i skauting, manažerské smlouvy, kontakty s trenéry..."

Kde jste hrál a trénoval předtím?
„Nejvíc jsem toho odehrál na Dukle, nejvýš jsem se »mihnul« v národní lize. Potom jsem tam i trénoval."

Bylo větší uspokojení, když některý z vašich svěřenců uhrál solidní výsledek, nebo když u někoho z rekreačních hráčů vidíte výrazné pokroky?
„To nelze srovnávat, obojí přináší člověku uspokojení. Když hrál Milda Tutter dobře na Orange Bowlu, měl jsem z toho samozřejmě radost, ale když tenis někoho z rekreačních hráčů chytne a zlepšuje se, je to podobný pocit."

Komu se teď snažíte vylepšit bekhend nebo servis?
„Mám řadu klientů, jsou mezi nimi i Jiří Šimáně, majitel Unimex Group, Evžen Balko, spolumajitel Třineckých železáren, nebo Honza Herman, místopředseda golfové federace."

V čem je největší rozdíl mezi trénováním talentovaných juniorů a rekreačních hráčů?
„Asi v tom, že moji současní klienti moc dobře vědí, proč mají trenéra. Chtějí se tenis naučit, chtějí se zlepšit, nebo si třeba jen dobře zahrát a pořádně se zpotit. Někteří mladí to ještě zdaleka nemají srovnané."

Je někdo takový, kdo vás na kurtě - když hrajete set - pořádně prožene?
„No..., není. *(směje se)* Velmi dobře hraje Evžen Balko, ale pořád jsem lepší..."

Jaké máte na Štvanici jako privátní trenér podmínky?
„Klub mi poskytuje kurt a já platím pronájem. Možná by mohl být nižší... *(směje se)* A v zimě bych uživil jeden kurt jenom pro sebe, tam mi občas hodiny chybějí a musím »utéct« jinam. Ale v zásadě jsem spokojen, snažíme se žít v symbióze a docela se to daří."

Vaším největším koníčkem je golf - jak jste ho potkal?
„Když jsem trénoval Denisu Pavlíkovou, její otec mi nabídl, abych se staral o Český Golf Tour, kterou rozjel. Brzy mi přišlo trochu trapný, abych řediteloval golfové turnaje, ale neuměl zahrát ránu. Tak jsem začal hrát."

Co váš handicap?
„Šestnáct."

Ale na klubových turnajích I. ČLTK jste se zatím dvakrát neprosadil...
„Ne, já jsem ten černej kůň, kterej většinou zakulhá..."

ČESKÁ PODNIKATELSKÁ POJIŠŤOVNA

NEJLEPŠÍ OD NÁS!

- komplexní a kvalitní ochrana Vás a Vašich blízkých
- pojištění šité přímo na míru
- mnoho výhod zdarma
- rozsáhlý program slev
- daňové výhody
- výhodné zhodnocení Vašich finančních prostředků

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

☎ 841 444 555 • www.cpp.cz